

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 1 Μαρτίου 1954

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 9ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000

ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΕΝΑ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

Με τὸ Φλεβάρη κλείνουν τέσσαρις μῆνες ἀκριβῶς ποὺ ἡ «Μαθητική Ἠχώ» κυκλοφορεῖ μεταξύ τῶν μαθητῶν τῆς Κρήτης σὰν τὸ πιὸ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα καὶ τὸ πιὸ ἀγαπητὸ περιοδικό. Τὴν 1 καὶ τὴν 15 κάθε μῆνα καὶ χωρὶς καμμιᾶ καθυστέρηση βγαίνει στὸ φῶς καὶ ἀπὸ ἕνα καινούργιο τῆς τευχῆς, με πλούσια κάθε φορὰ καὶ πρωτότυπα μαθητικά καὶ ἐπιστημονικὰ περιεχόμενα. Σήμερα μετὸ νέο τετράμηνο κυκλοφορεῖ τὸ 9ον τεύχος. Ἀφήνομε τοὺς πολλοὺς, τοὺς ἑπάρκα πολλοὺς, ἀναγνώστες μας καὶ ἀναγνώστριες νὰ κρίνουν καὶ νὰ ποῦν αὐτοὶ τὴν τελευταία λέξη. Νὰ κάνωμε ἀπολογισμό τὸ θεωροῦμε πριττό. Ἐκεῖ ποὺ μιλοῦν τὰ ἔργα τὰ λόγια εἶναι φτώχεια. Οἱ ἑκατοντάδες τῶν ἐπιστολῶν ποὺ ἔχομε λάβει ἀποτελοῦν τὴν πλήρη δικαίωσή μας καὶ μαρτυροῦν πόσο ἀπαραίτητο ἦταν ἕνα παγκρήτιο μαθητικὸ περιοδικό. Ἡ ἐπίδρασή του δὲ στὶς μαθητικὰς ψυχὰς καταφαίνεται ἀπὸ τὴν προθυμία ποὺ δείχνουν ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά νὰ στείλουν συνεργασίες ἀπὸ τὸν κύκλον τους καὶ τὰ πνευματικὰ τους δημιουργήματα, πολλὰ τῶν ὁποίων στέκονται τόσο καλά, ὥστε θὰ γινόταν δεκτὰ καὶ σὲ λογοτεχνικὰ περιοδικὰ ἀκόμη Δυστυχῶς δὲν εἶναι εὐκόλο γιὰ πολλοὺς λόγους νὰ δημοσιεύωνται ὅλες οἱ συνεργασίες καὶ νὰ ἐνισχύωνται, τοῦλάχιστον ἠθικῶς, ὅλοι οἱ καλοὶ καὶ πρόθυμοι συνεργάται μας. Γιατὶ στὸ πρόγραμμά μας ἐθέσαμε κι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ, τὸ πῶς νὰ ἐνισχύσωμε καὶ νὰ προωθήσωμε κάθε καινούργιο μαθητι-

κὸ ταλέντο στὸν ἀπέραντο καὶ εὐχάριστο πνευματικὸ στίβο ποὺ ἀνοίγεται μπροστὰ μας, στὴν κοινονία μας καὶ στὴν ζωὴ μας. Μᾶς φαίνεται πῶς τὸ πετύχαμε ἔστω καὶ σὲ περιορισμένο κύκλο. Ξεμνώντας ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχή, ὅτι «ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός» ἐλπίζομε πολλὰ νὰ πετύχωμε ἀκόμη, καὶ νὰ προσφέρωμε ἀκόμη στὸν μαθητοκοσμοῦ ἱτῶν θραυτῶν, δίνοντάς του τὸ δικαίωμα νὰ διατυπώνη τὶς σκέψεις του καὶ νὰ ἐξωτερικεύη τοὺς στοχασμοὺς, τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους του, σὲ ἕνα δικό του ἀποκλειστικὰ μαθητικὸ δημοσιογραφικὸ βῆμα. Ἡ Κρήτη μας ποὺ ἦταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τό καμάρι τῆς μεγάλης Μητέρας τῆς Ἑλλάδας, ἡ ἠρωτόκοκ ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, ποτέ της δὲν ὑστέρησε στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὴν ἐπιστήμη, στὴν πρόοδο, στὸ καλὸ καὶ στὸν πολιτισμό. Καὶ σήμερα μετὸ καινούργια της γεννεὰ μετὰ τὰ παλληκάρια καὶ τὶς νηῆς της, ποὺ εἶναι τὸ καύχημα, ἡ χαρὰ καὶ τὸ στολίδι της καὶ στὸ πιὸ ἀπόμερο μικρὸ σχολεῖό της, θὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον τῆς ζηλευτῆ καὶ πολιτισμένου ὅπως ταιριάζει στὴν ἰστορία της καὶ στὴν ἀξία της.

Ἡ «Μαθ. Ἠχώ» στέκεται ἀπὸ τετράμηνο στὸ πλευρὸ τοῦ κάθε Γυμνασιόπαιδου, τοῦ κάθε Κρητικὸπούλου καὶ τῆς κάθε Κρητικὸπούλας γιὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ καὶ γιὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ στὸν πνευματικὸ τους ἀγῶνα στὴ μορφωσὴ καὶ στὴν πρόδοό τους χαρίζοντάς τους κάθε δεκαπενθήμερο καὶ μιὰ καλύτερη ἐκδοσὴ.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ Α΄ ΚΛΙΣΕΩΣ

Δὲν εἶναι κανεὶς πού νὰ μὴν ξέρη τὰ οὐσιαστικά τῆς Α΄ κλίσεως (ἄρσ. —ας—ης, θηλ.—α,—η), καὶ τὰ θηλυκὰ τῆς Α΄ κλίσεως, ἐκεῖνα πού γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα καὶ μετοχές οὔτε καὶ τὸν τρόπο πού κλίνονται. Ἡ δυσκολία εἶναι στὴν ὀρθογραφία τῶν διαφόρων καταλήξεων καὶ στὸν τονισμό. Μὲ πρακτικὸ πάλι τρόπο θὰ θυμόμαστε μερικὰ σχετικὰ πράγματα.

1) **Στὰ οὐσιαστικά (ἀσυναίρετα) πού τελειώνουν σὲ (α) τὸ (α) αὐτὸ εἶναι μακρὸ, ὅταν μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχη φωνῆεν ἢ (ρ), εἶναι βραχὺ ὅταν ὑπάρχη ὀποιοδήποτε ἄλλο σύμφωνο ἐκτὸς τοῦ (ρ) (α, καθαρό καὶ μὴ καθαρό ὅπως γράφει ἡ γραμματικὴ)** Αὐτὸ μᾶς χροιάζεται νὰ τὸ ξέρωμε γιὰ τὸν τονισμό (ὅταν τονίζεται βέβαια ἢ παραλήγουσα) π. χ. ἡ **παίδεια**, ἡ **χώρα** (θὰ βάλω δεξεία, διότι σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω τὸ (α) εἶναι μακρὸ, καὶ μακρὸ πρὸ μακροῦ δξύνεται), ἡ **γλῶσσα** (θὰ βάλω περισπωμένη, διότι τὸ (α) εἶναι βραχὺ καὶ μακρὸ πρὸ βραχέος περισπᾶται). Μὲ ὅμοιο τρόπο θὰ τονίσω ὄρα, ἢ σημαία, ἢ βασιλεία, ἢ ἐπαιτεία ἢ θήρα, ἢ εταιρεία, ἢ ἐφεδρεία, ἢ συνοδεία, ἢ κολακεία, ἢ βλακεία, ἢ μοῦσι, ἢ μᾶζα, ἢ νήσσα, ἢ πείνα, ἢ ἦττα, κτλ. Ἐξαιροῦνται καὶ ἔχουν τὸ (α) βραχὺ παρὰ τὸν παρὰ πάνω κανόνα τὰ πάρα κάτω (ἐπομένως παίρνουν περισπωμένη σὰν μακρὸ πρὸ βραχέος).

Γραῖα, μαῖα, γαῖα, μυῖα.

Σφαῖρα, σφύρα, στείρα, πείρα
μοῖρα, πρῶρα καὶ πλημῦρα.

2) **Στὰ θηλυκὰ πού γίνονται ἀπὸ ἐπίθετα ἢ μετοχές ὅταν τὸ ἄρσενικὸ εἶναι δευτερόκλιτο τὸ (α) τοῦ θηλυκοῦ εἶναι μακρὸ, ὅταν ὅμως τὸ ἄρσενικὸ εἶναι τριτόκλιτο τὸ (α) τοῦ θηλυκοῦ εἶναι βραχὺ.** Αὐτὸν τὸν κανόνα νὰ τὸν προσέξωμε πολὺ γιὰ νὰ μὴ κάνωμε λάθη στὸν τονισμό, π. χ. ἡ **ὠραία**, ἡ **θεία**, (θὰ βάλω δεξεία διότι τὸ ἄρσενικὸ, ὃ ὠραῖος, ὃ θεῖος εἶναι δευτερόκλιτο, ἐπομένως τὸ (α) τοῦ θηλυκοῦ εἶναι μακρὸ, καὶ μακρὸ πρὸ μακροῦ δξύνεται) ἢ **εὐθεία** ἢ **λαβῶσα** (θὰ βάλω περισπωμένη, διότι τὸ ἄρσενικὸ εἶναι τριτόκλιτο, ὃ εὐθύς, ὃ λαβών, ἐπομένως τὸ (α) τοῦ θηλυκοῦ εἶναι βραχὺ, καὶ μακρὸ πρὸ βραχέος περισπᾶται). Μὲ ὅμοιο τρόπο θὰ τονίσω, ἢ δικαία (δίκαιος) ἢ ὁποία (ὃ ὁποῖος), ἢ τελεία (ὃ τέλειος) ἢ ἀνδρεία (ὃ ἀνδρεῖος) ἢ γελοία (ὃ γελοῖος) ἢ βραδεία (ὃ βραδύς) ἢ πλατεία (ὃ πλατύς) ἢ ἐλθούσα (ὃ ἐλθών) ἢ διαλυθεῖσα (ὃ διαλυθεῖς) ἢ ὀμιλοῦσα (ὃ ὀμιλῶν ἢ λελυκυῖα (ὃ λελυκώς), ἢ τολμῶσα (ὃ τολμῶν) ἢ ἐκοῦσα (ὃ ἐκών) κτλ. Ἐδῶ πρέπει νὰ προσέξω νὰ μὴν κάνω σύγχυση μὲ τὰ οὐδέτερα, τὰ ὁποῖα ἔχουν πάντοτε τὸ (α) βραχὺ, ἐπομένως παίρνουν περισπωμένη ὅταν τονίζεται ἢ μακρὰ παραλήγουσα. Π. χ. τὰ ὠραία, τὰ θεία, τὰ ὁποῖα (περι-

σπῶνται), ἐνῶ, ἢ ὠραία, ἢ θεία, ἢ ὁποῖα (δξύνονται κ.τ.λ)

3) **Ὅταν τὸ (α) προέρχεται ἀπὸ συναίρεση** εἶναι μακρὸ καὶ παίρνει περισπωμένη ἂν τονίζεται, π. χ. Ἀθηνᾶ (Ἀθηνάα) Ναυσικᾶ, μνᾶ ἄργυρᾶ (ἄργυραοῦς—ᾶ—οῦν) πορφυρᾶ (πορφυροῦς—ᾶ—οῦν) κτλ. Περισπωμένη παίρνει ἂν τελειῶνῃ τὸ ὄνομα καὶ σὲ (η) π. χ. ἡ χρυσῆ (ὃ χρυσοῦς—ῆ—οῦν) ἢ κυανῆ (ὃ κυανοῦς—ῆ—οῦν) ἢ ἀπλῆ (ὃ ἀπλοῦς—ῆ—οῦν) κτλ. (Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι καὶ κάθε συλλαβὴ πού προέρχεται ἀπὸ συναίρεση ὅταν τονίζεται παίρνει περισπωμένη ὅπως τὰ ὄστᾶ, τὰ ἀπλᾶ, τὴν γῆν αἰ γαλαῖ, τὴν ἄργυρᾶν κ.τ.λ.

4) **Ὅτι εἶναι τὸ (α) στὴν ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ (μακρὸ ἢ βραχὺ), τὸ ἴδιον εἶναι καὶ στὴν αἰτιατικὴ—αν) καὶ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ.** Γι' αὐτὸ ὅτι τόνο θὰ πάρῃ ἢ ὄνομ. ἐνικοῦ θὰ πάρῃ καὶ ἡ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ π. χ. ἡ **χώρα**, τὴν **χώραν**, ὃ **χώρα**, ἢ **γλῶσσα**, τὴν **γλῶσσαν**, ὃ **γλῶσσα**, ἢ **ὠραία**, τὴν **ὠραϊάν**, ὃ **ὠραία**, ἢ **εὐθεία**, τὴν **εὐθεϊάν**, ὃ **εὐθεία** κ.τ.λ.

5) **Ἡ κατάληξη (—ας) (γενικὴ ἐνικοῦ, αἰτ. πληθ., καὶ ὄνομ. ἐνικοῦ σ' ἄρσενικὰ) εἶναι πάντοτε μακρὰ σὲ ὅλα γενικῶς τὰ ὀνόματα τῆς Α΄ κλίσεως** π. χ. ὃ Αἰνεῖας, τῆς ἐλαίας, τῆς χώρας, τὰς ἐλαίας, τὰς χώρας, τὰς εὐθείας, τὰς πλατείας, τὰς σφαίρας, τοὺς στρατιώτας, τοὺς πλανήτας, κτλ. (Σὲ ὅλα δεξεία σὰν μακρὸ πρὸ μακροῦ)

(Τὸ (—α) τῆς δοτικῆς τῶν πρωτοκλίτων ξέρωμε πὼς εἶναι μακρὸ, π. χ. τῇ **χώρᾳ**, τῇ **σφαίρᾳ**, τῇ **εὐθείᾳ** κ.τ.λ.)

Νὰ προσέξωμε νὰ μὴν κάνωμε σύγχυση μὲ τὴν κατάλαξῃ (—α, —ας) τῶν τριτοκλίτων, καὶ τὸ (α) τῶν οὐδετέρων (β' ἢ γ' κλίσεως) τὰ ὁποῖα εἶναι πάντοτε βραχέα, καὶ ὅταν τονίζεται ἢ παραλήγουσα καὶ εἶναι μακρὰ θὰ παίρνουν περισπωμένη, π. χ. τὸν χειμῶνα, τὸν σωτήρα, τὸν μῆνα, τὸν αἰῶνα, τὸν ἰδρώτα, τὸν βοηθοῦντα, τὴν ἀκτίνα, τὴν χεῖρα, τοὺς ἀγῶνας, τοὺς χαρακτηῖρας, τοὺς φωστῆρας, τοὺς μῆνας, τοὺς χιτῶνας, τοὺς βοηθοῦντας, τοὺς τιμῶντας, τοὺς πεινῶντας, τὰς γυναῖκας, τὰς ἐσθῆτας, τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα, τὰ δῶρα, τὰ βραβεῖα, τὰ ὠραῖα, τὰ τιμῶντα, τὸ γῆρας κ.τ.λ. (Αἱ μετοχαὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστοι α' (—ας—ασα—αν) ἔχουν τὸ (ας) μακρὸν καὶ τὸ (αν) βραχὺ—ἐπομένως θὰ τονίσω, ὃ ἀκούσας, τὸ ἀκοῦσαν, ὃ συστήσας, τὸ συστήσαν, ὃ τηρήσας τὸ τηρήσαν, ὃ ποιήσας, τὸ ποιήσαν. ὃ δουλεύσας, τὸ δουλεύσαν κ.τ.λ.)

6) **Ἄλλες ὀρθογραφικὲς παρατηρήσεις πού ἔχομε νὰ κάνωμε γιὰ τὰ πρωτόκλιτα ὀνόματα εἶναι οἱ ἑξῆς πού εἶναι ἐξ ἄλλου**

ΜΑΘΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ 2^{ΟΝ}

ΑΣΚΗΣΙΣ 3η (Διὰ Πρακτ. κατεύθυνσιν)

Μας ζητούνε νά κρεμάσωμεν ένα πολύφωτον ἀπὸ τὰ σημεῖα Α, καὶ Β. τῆς ὀροφῆς, τοῦ ὁποῦ τοῦ δάρος εἶναι 15 κιλὰ καὶ νά εὐρωμεν τὴν ἔλξιν ποῦ θὰ ὑφίστανται τὰ σημεῖα Α καὶ Β εἰς τὰ ὁποῖα ἔχομεν προσδέσει τὰ ἄκρα τοῦ σχοινίου, ἀπὸ τὸ μέσον ἀκριβῶς τοῦ ὁποῦ κρεμῶμεν τὸ πολύφωτον, δεδομένου ὅτι τὰ δύο τμήματα τοῦ σχοινίου σχηματίζουν μεταξὺ τους γωνίας 60°.

Λύσις

Δεδομένα ἀσκήσεως. α) Βᾶρος πολυφώτου, β) μέγεθος γωνίας τῶν δύο βραχιόνων τοῦ σχοινίου, γ) ἄγνωστα: Ἐλξιν ἐπὶ τῶν σημείων Α καὶ Β. (Δέον νά κατασκευασθῇ τὸ σχῆμα παρ' ἐκείνου, ποῦ μελετᾷ τὴν ἀσκήσιν, διότι δὲν διαθέτει πρὸς τὸ παρὸν τὸ τυπογραφικὸν ἀνάλλογα μέσα). Κατάταξις τῆς ἀσκήσεως: Μηχανικῆ, καὶ ἐιδικώτερον εἰς τὸ κεφάλαιον Ἀναλύσις δυνάμεως εἰς δύο ἄλλας ἐνεργοῦσας ὑπὸ ὠριμαμένην γωνίαν (60°). Ἐστω Ο τὸ μέσον τοῦ σχοινίου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται τὸ πολύφωτον. Τὸ δάρος τοῦ παρίσταται διὰ κατακορύφου εὐθείας ΟΔ ὑπὸ μορφήν βέλους κατὰ τὰ γνωστὰ ἐν τῇ μηχανικῇ. Προεκτείνωμεν τοὺς δύο βραχίονας τῶν σχοινίων καὶ ἔστωσαν αἱ διευθύνσεις Χ καὶ Ψ. Εἰς αὐτὰς ἐπάνω θὰ κεῖνται καὶ αἱ δυνάμεις εἰς ἃς θὰ ἀναλυθῇ καὶ ἡ δυνάμις ΟΔ. Ἐκ τοῦ ἄκρου Δ φέρομεν παράλληλον πρὸς τὴν Χ ἥτις τέμνει τὴν Ψ εἰς τὸ σημεῖον Γ καὶ ἐκ τοῦ Δ πάλιν παράλληλον πρὸς τὴν Ψ ἥτις τέμνει τὴν Χ. εἰς τὸ σημεῖον Ε. Προφανῶς ἡ ΟΔ ὡς διαγώνιος τοῦ παραλληλογράμου ΟΕΔΓ ἔχει ὡς συνιστώσας τὰς (ΟΕ)

γνωστές α) Τὸ (αι) ὅπως καὶ τὸ (οι) στὸ ἐλὸς τῶν ὀνομάτων εἶναι βραχύ. Ἐτσι θὰ τονίζωμε, αἱ ὠραῖαι, αἱ εὐθεῖαι κ. τ. λ. β) Τὸ (α) τῆς κλητικῆς τῶν ἄρσενικῶν (—ας—ης) εἶναι βραχύ. Ἐτσι θὰ τονίσωμε, ὧ στρατιῶτα, ὧ ὄπλιτα, ὧ τελῶνα, κ.τ. λ. γ) Ἡ ὀνομ. αἰτ. καὶ κλητ. τοῦ ἐνικοῦ καὶ πληθ. ὄταν τονίζεται στὴ λήγουσα (στὰ ἀσυναίρετα) παίρνει ὀξεῖα ἐνῶ ἡ γεν. καὶ δοτ. ἐν. καὶ πληθ. ὄταν τονίζεται πάλι στὴ λήγουσα παίρνει περισπωμένη. δ) Ἡ γενικὴ τοῦ πληθ. τῶν πρωτοκλίτων τονίζεται στὴ λήγουσα καὶ παίρνει περισπωμένη π. χ. αἱ σημαῖαι, τῶν σημαίων, οἱ γυμνασιάρχαι, τῶν γυμνασιαρχῶν, αἱ θάλασσαι, τῶν θαλασσῶν, αἱ εὐθεῖαι, τῶν εὐθειῶν, αἱ πλατεῖαι τῶν πλατειῶν, Θὰ τονίσωμε ὁμῶς αἱ πλούσιαι τῶν πλουσίων, αἱ ὠραῖαι, τῶν ὠραίων, αἱ θεῖαι τῶν θείων κ.τ.λ. ὅπως καὶ στὸ ἄρσενικό. Ἡ ἔξαίρεση αὕτη γίνεται ὄταν τὸ ἄρσενικό εἶναι δευτερόκλιτο.

Στὸ ἐπόμενο μάθημα θὰ ποῦμε γιὰ τὸ δίχρονο τῆς παραληγοῦσης τῶν πρωτοκλίτων ὀνομάτων (ὀρθογραφία καὶ τονισμός) καὶ γιὰ τὰ ὀνόματα τῆς Ἀκλίσεως στὴ Δημοτικῇ.

ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθηγητῆς Β' Γυμν. Ἀρρ. Χανίων

καὶ (ΟΓ). Φέρομεν τὴν ἑτέραν διαγώνιον (ΕΓ) ἥτις τέμνει τὴν (ΟΔ) εἰς τὸ μέσον Π. Ἡ (ΟΔ) διχοτομεῖ τὴν γωνίαν (ΕΟΓ)=60°. Ἄρα: γων. ΕΟΔ=30°. Συνηπῶς: (ΟΠ) = (ΟΕ) συν30° ἢ $\frac{ΟΠ}{2} = \frac{ΟΕ\sqrt{3}}{2}$ ἢ

$$7,5 = \frac{ΔΕ\sqrt{3}}{2} \text{ ἔξ ἧς εὐρίσκομεν τὴν τιμὴν τῆς ΟΕ.}$$

Ἄλλὰ τόση θὰ εἶναι καὶ ἡ (ΟΓ). Καὶ τόση θὰ εἶναι καὶ ἡ ἔλξις ἐπὶ ἐκάστου κρίκου ἐφηρμοσμένου εἰς τὸ Α καὶ Β διότι κατὰ τὸ σχετικὸν θεώρημα τῆς μηχανικῆς. Κάθε δὺναμις ἢμπορεῖ νά μετακινήθῃ κατὰ μῆκος τῆς εὐθείας ἐφ' ἧς ἐνεργεῖ χωρὶς νά μεταβληθῇ ἢ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐνέργεια αὐτῆς.

ΑΣΚΗΣΙΣ 4η (Διὰ κλασικὰ Γυμνάσια)

Εἰς ποῖαν ἀπόστασιν ἀπὸ συγκλίνοντος φακοῦ ἐστιακῆς ἀποστάσεως 22,5 ἑκατοστῶν πρέπει νά τοποθετηθῇ ἀντικείμενον, εἰς τρόπον ὥστε νά σχηματίζεται εἰδῶλον ἐπὶ διαφράγματος ἀπέχοντος 60 ἑκατ. ἀπὸ τοῦ φακοῦ. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ἔχει μῆκος 4,5 ἑκατ. πόσον θὰ εἶναι τὸ μῆκος τοῦ εἰδῶλου;

Ἄσκησις ἀπλουστάτη. Ὀπτικῆς. Δεδομένα: α) ἐστιατικὴ ἀπόστασις $f=22,5\text{cm}$. β) ἀπόστασις εἰδῶλου ἀπὸ τοῦ ὀπτικοῦ κέντρου τοῦ φακοῦ, $d=60\text{cm}$ ἢ ἀπόστασις τοῦ παραπετάσματος ἦτοι 60 ἑκατ. καὶ γ) μῆκος εἰδῶλου 4,5 cm. Ἄγνωστα: ἀπόστασις ἀντικειμένου ἀπὸ τοῦ φακοῦ καὶ β) μέγεθος ἀντικειμένου.

Ἐφαρμόζομεν τὸν τύπον τῶν συγκλινόντων φακῶν μὲ ἀγνωστον τὸ Π.

Ἐχομεν $\frac{1}{22,5} = \frac{1}{\Pi} + \frac{1}{60}$ ἔξ οὗ $\Pi = 36\text{cm}$ Ἐπίσης τὸν τύπον διὰ τὴν εὐρεσιν τοῦ μεγέθους τοῦ ἀντικειμένου: $\frac{\Pi'}{\Pi} = \frac{e}{e'}$ ἀγνωστον τὸ ε. $\frac{60}{36} = \frac{e}{4,5}$ $e = 7,5\text{cm}$.

QUO VADIS, DOMINE...

—«Ποῦ πηγαίνεις Κύριε, ποῦ πηγαίνεις; Πέμου, θωρῶ τὴ θεῖα σου ὄψη ταραγμένη! Ποῖα θύελλα ἢ καταστροφὴ ἀναμένει; Ποῖο ξέσπασμα τοῦ καταλύτη ἀνέμου;

Ἦ, Κύριε! Σὲ νοιώθω πᾶσι ὁθέ μου, Μὰ ἔλα, στοὺς Ἑμαοὺς. Μὰς περιμένει γαλήνη καὶ χαρὰ λαχταρισμένη... Μὰ Κύριε, δὲν μοῦ μιλάς: Ἦ, πέμου!»

—«Στὴ Ρώμη γιὰ νά σταυρωθῶ καὶ πάλι πηγαίνω Πέτρε» — Ἦ, Κύριε γυρίζω στῆς ἀγκαθένιας πόλης τὴν ἀγκάλη.

Βλέποντας σένα, τὴ χαρὰ ἀντικροῦς καθαρῆς ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πάθη, μακρὰ ἀπ' τὴν ὕλη, στ' οὐρανοῦ τὰ βᾶθη».

ΣΤ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ

Ζγ'

Η ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΙΑ ΤΟΥ ΡΩΜΗΟΥ

(ΔΙΑΣΚΕΥΗ)

Στρουμπουλός, με δύο δλοκόκκινα τριαντάφυλλα στα μάγουλα που τὸ πορφυρένιο χρώμα τους τὸ μουντένευ ἀρκετὴ λάσπη, μαζεμένη ἀπὸ τὸν δρόμο. Κοντός, με ρουχαλάκια παλιὰ, μπαλωμένα, που ὑποτίθεται πὼς σὰν ξεκίνησε ἀπὸ τὸ σπίτι του ἦταν καθαρὰ, καὶ που τώρα βρίσκονται σὲ ἀξιορρήνητη κατάσταση.

Μαλλάκια δλόξανθα, λερωμένα κι' αὐτὰ, καὶ ἀνάμεσα στὸ καταλερωμένο αὐτὸ σύνολο, δύο ματάκια πανέξυπνα.

Περπατεῖ μ' ἓνα βῆμα, που προσπαθεῖ νὰ τὸ κάμη ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορο, καὶ που σοῦ δημιουργεῖ πάντα τὴν ἐντύπωση πὼς εἶναι ἴσα με τὴ γῆ.

Γράφω πὼς περπατεῖ κι' ὁμοῦ αὐτὸ εἶναι κάτι που τοῦ συμβαίνει πολὺ σπάνια, καὶ αὐτὸ γιατί πάντα καὶ κάτι θάξη σκαρώση καὶ τρέχει γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ δίκαιο καρπάζωμα.

Προχθὲς ἔχοντας τὰ μικροσκοπικὰ του χεράκια στὶς τσέπες, καὶ παραδόξως καθαρὸς, καὶ σχετικὰ καλοντυμένος (φαίνεται πὼς μόλις θάξῃ φύγει ἀπὸ τὸ σπίτι του) ἔκοβε βόλτες, ἔξω ἀπὸ ἓνα γνωστότατο ζαχαροπλαστεῖο. Κάποτε, κάποτε κοντοστέκονταν, καὶ κύτταζε με λαίμαργα μάτια τὰ Fruits—Glaces τὰ ἀμυγδαλωτὰ καὶ τ' ἄλλα μικροσκοπικὰ γλυκὰ, τὰ ξαπλωμένα πάνω στὰ τραπέζια (ἦταν γιορτάσιμη μέρα) τοῦ ζαχαροπλαστεῖου.

Ἐφηνε, ξαναγύριζε ξαναστεκόταν, ξανακοίταζε, καὶ ὅλο ἡ ὄρεξή του μεγάλωνε, τὰ μάτια του ἀγκάλιαζαν ὅλα αὐτὰ τὰ γλυκὰ, καὶ φανταζόταν τὸν ἑαυτὸ του καθισμένο στὴ μέση, νὰ τρώῃ νὰ τρώῃ ὄρες, μέρες, καὶ ὅλο νὰ τρώῃ νὰ τρώῃ...

Τούτῃ τὴν ὥρα τῆς ὀπτικῆς πανδαισίας του, μιὰ κυρία μπῆκε μέσα με τὴν προφανῆ πρόθεση ν' ἀγοράσῃ μερικὰ γλυκὰ.

Ὁ πιτσιρικός κύτταξε γιὰ μιὰ στιγμή τὴν κυρία ὕστερα τὰ γλυκὰ, μετὰ πάλι τὴν κυρία, καὶ γιὰ μιὰ στιγμή τὰ μάτια του φωτίστηκαν σὰν κάποια σπουδαία ἰδέα νὰ μπῆκε στὸ μικροσκοπικὸ του κεφαλάκι. Κίνησε λοιπὸν καὶ ἀκολούθησε τὴν κυρία. Μπρὸς ἐκείνη πῖσω αὐτός.

Κάποτε, σταμάτησε ἡ κυρία καὶ κάτι ζήτησε ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο, σταμάτησε καὶ ὁ πιτσιρικός, ἄπλωσε καὶ τὰ δύο του χεράκια στὰ λαχταριστὰ γλυκίσματα, καὶ ἄρχισε νὰ τρώῃ με μιὰ καταπληκτικὴ βουλιμία καὶ γρηγοράδα. Ὁ ὑπάλληλος κύτταξε τὸν πιτσιρικό καὶ ὑπέθεσε πὼς ἦταν γυιὸς τῆς κυρίας, ἄλλωστε ἡ ἡρεμία που ὁ πιτσιρικός ἔτρωγε αὐτὸ πρόδιδο. Κάποτε ἡ κυρία τελείωσε τὰ ψάνια τῆς καὶ ζήτησε τὸν λογαριασμὸ καὶ ὁ ὑπάλληλος τῆς εἶπε: «Τόσο τοῦτο, τόσο κείνο καὶ ὅσα γλυκὰ ἔφαγε ὁ μικρός». Ἡ κυρία τὸν ἄκουσε ἔκπληκτη, καὶ διαμαρτυρήθηκε διαβεβαιώνοντάς τον πὼς καμμιά δὲν εἶχε σχέση με τὸν πιτσιρικό. Ὁ ὑπάλληλος τότε ὄργισμένος ἄρπαξε τὸν μικρὸ καὶ ἄρχισε νὰ τὸν χειροτονεῖ, αὐτὸς δὲ δίκην σειρῆνος νὰ ἀναστατώ-

νη τοὺς πάντας. Ἡ κυρία μπρὸς στὴν σκηνὴ αὐτῆ, που ἀθέλῃ τῆς δημιούργησε, εἶπε στὸν ὑπάλληλο πὼς ἐκείνη θὰ πλήρωνε τὰ γλυκὰ, καὶ πλησιάζοντας τὸν πιτσιρικό που ἔξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ τὸν ρώτησε πόσα ἔφαγε καὶ κείνος ἀνάμεσα ἀπὸ ἀναφυλλητὰ τῆς ἀπάντησε «ἔξι». Ἡ κυρία πλήρωσε κι' ἔφυγε.

Ὁ πιτσιρικός ὁμοῦ ἀκίνητος καὶ χωρὶς νὰ πάψῃ νὰ κλαίῃ δὲν ἀποφάσιζε νὰ φύγῃ. Ὁ ὑπάλληλος ἀπειλητικὸς τὸν πλησίασε καὶ τὸν παρεκάλεσε μ' ὅση εὐγένεια ἀπαιτοῦσε ἡ προσωπικότης του, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κατάστημα. «Θὰ φύγῃς ρε ἢ θὰ σοῦ κοπανήσω καμμιά νὰ μετρήσῃς τὴν ἀλόσταση ὡς τὴν πόρτα;» «Ὁχι δὲν φεύγω» ἀπήντησε ἀκλόνητος ὁ πιτσιρικός. «Γιατί δὲν φεύγεις ρε;» τὸν ρώτησε ἀπορώντας με τὸ ἴδιο μελιστάλακτο ἕφος ὁ εὐγενέστατος ὑπάλληλος, «γιατὶ θέλω ἄλλα δύο γλυκὰ» ἀπήντησε ὁ πιτσιρικός.

«Εἶπα φέμματα στὴν κυρία ἔφαγα μόνο τέσσαρα».

ΥΒΟΝΗ ΚΩΝ. ΤΖΩΡΓΖΑΚΗ

Τάξις Η' Σχολὴ Καλογραιῶν

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πόσα χρωστῶ στὴν Μάννα μου Ἑλλάδα
σ' αὐτὴ τὴν γῆ που ζῶ ἀπὸ μικρὴ,
καὶ ἀναπνέω ἐλεύθερο ἀέρα
ὅτι κι' ἂν ἔχω τὰ χρωστῶ σ' αὐτὴν.

Πατρίδα ἔχω μιὰ μαγεμένη χώρα
αὐτὴ που ἔζησαν ἥρωες καὶ θεοὶ
τὸν ἦλιο ἔχει πάντα ἀχώριστη παρέα
τὴν ἀγκαλιάζουνε τῆς θάλασσας ἀφροὶ

Πόση χαρὰ αἰσθάνομαι κοντὰ τῆς
ὑπερηφάνεια ποῦμαι Ἑλληνίδα.
Ἡ γαλανόλευκη ψηλὰ σὰν κυματίζει
ἔχει ὁμορφιά τέτια π' ἄλλου δὲν εἶδα,
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΡΑΜΙΤΙΝΟΥ
Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης

ΑΠΟ ΧΙΟΥΜΟΡ...

Ἐνας μικρὸς πήγαινε καπνίζοντας στὸ δρόμο μετὰ τὰ βιβλία στὸ χέρι.

Κάποιος κύριος τὸν σταματᾷ

—Δὲν ντρέπεσαι, μικρὲ μου, νὰ πηγαίνῃς στὸ σχολεῖο καὶ νὰ καπνίζῃς;

—Μὰ ἐγώ, κύριε ἔρχομαι ἀπ' τὸ σχολεῖο, δὲν πηγαίνω.

—Κώστα, γιατί, παιδί μου, δὲν πλένεις τ' αὐτιά σου;

—Ξέρεις, μαμά.... γιὰ νὰ τὰ συχάινεται καὶ νὰ μὴ μοῦ τὰ τραβᾷ ὁ δάσκαλος...

ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ ΤΟΥ ΨΥΛΛΟΥ

“Οποιοι ασχολείται με την μελέτην τῶν δυνάμεων, τῶν μαζῶν τῶν βαρῶν καὶ τῶν ὄγκων καὶ δὲν καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσοχὴν κινδυνεύει νὰ υποπέσῃ σὲ μεγάλας πλάνες. Νὰ ἕνα συνηθισμένο παράδειγμα πάνω στὸ ζήτημα αὐτό. Ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ἔχη ἀντιληφθῆ πῶς ὁ ψύλλος ἔχει προικισθῆ μὲ μιὰ ὄλως ἐξαιρετικὴν εὐκίνησιάν καὶ πῶς σὲ κάθε του πηδήμα ἀνέρχεται εἰς ὕψος ποὺ εἶναι πολλὰς φορές μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ πραγματικὸ του ὕψος; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ ὅμως πόσοι ὄλλοι θὰ ἔχουν προσέξῃ τι ἀκριβῶς κρύπτεται μέσα σ’ αὐτὸ τὸ ἀσήμαντο πρᾶγμα. Γιὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσωμεν ἄς κάνωμε μερικοὺς συλλογισμοὺς, ποὺ γιὰ τὴν ἀπλοποίησίν των ἄς υποθέσωμεν πῶς ὁ κοινὸς ψύλλος ἔχει ὕψος ἀκριβῶς ἐνὸς χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου καὶ πῶς τὸ κάθε του πηδήμα φθάνει σὲ ὕψος χίλιες φορές μεγαλύτερον τοῦ δικοῦ του ὕψους, ἤτοι σὲ ὕψος 10 ἑκατοστομέτρων. Δίπλα τώρα στὸν κοινὸν ψύλλον, ἄς θεωρήσωμεν ἕναν ἄλλον τοιοῦτον καθ’ ὅλα γεωμετρικῶς ὅμοιον μὲ τὸν κοινὸν ἀλλὰ μὲ γραμμικῶς διαστάσεις δέκα φορές μεγαλύτερας, Συνεπῶς ὁ αὗτος θὰ ἔχη ὕψος ἐνὸς ἑκατοστομέτρου, ἀντὶ ἐνὸς χιλιοστοῦ ποὺ ἔχει ὁ συνηθισμένος. [Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τῆς γεωμετρικῆς ἀναλογίας ἢ ἐξωτερικῆ ἐπιφάνεια τοῦ ζῶου αὐτοῦ θὰ εἶναι 100 φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πραγματικοῦ ψύλλου. Ἐπίσης ἄς υποθέσωμεν ὅτι ὁ νέος ψύλλος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ ὕλην τῆς αὐτῆς μέσης πυκνότητος μὲ τὴν πυκνότητα τῆς ὕλης τοῦ πραγματικοῦ. Τότε τὸ βάρος του θὰ εἶναι χίλιες φορές μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πραγματικοῦ. Τέλος ἄς υποθέσωμεν, ἀπὸ μηχανικῆς ἀπόψεως, πῶς τὸ νέον ζῶον ἔχει προικισθῆ καὶ μὲ ἀνάλογον ἐνέργειαν, δηλ. ὅτι κάθε χιλιοστὸν τοῦ γραμμαρίου τοῦ σώματος του ἐγκλείει τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐνεργείας ποὺ περιέχει ὁ μικρὸς ψύλλος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι χίλιες φορές βαρύτερος ἀλλὰ καὶ χίλιες φορές ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν κοινόν.

Ἀλλὰ ἄς μὴ ἀρκεσθῶμεν ἔως ἐδῶ, ἀλλὰ ἄς χωρήσωμεν ἀκόμα σὲ μερικοὺς συλλογισμοὺς. Ἀς υποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι εἰς ἕνα μέρος ἔχομεν 1000 μικροὺς κοινούς ψύλλους καὶ δίπλα στὴν ὁμῶδα αὐτὴν τὸν μεγάλο καὶ πῶς τοὺς ἔχομεν ὅλους γυμνάσει κατὰ τέθειον τρόπον, ὥστε μὲ ὄρισμένον πρόσταγμα νὰ πηδοῦν ὅλοι μαζὺ ταυτοχρόνως. Οὕτω θὰ ἔχωμεν ἑκατέρωθεν τὸ αὐτὸ βάρος, ἤτοι χίλιες φορές περισσότερον τοῦ ἐνὸς ψύλλου, ὡς καὶ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐνεργείας, ἤτοι 1000 φορές περισσοτέρας τοῦ ἐνὸς τοιοῦτου. Τότε ἂν αὐτὰ τὰ 1000 καὶ ἕνα ζῶα πηδήσουν ταυτοχρόνως, οἱ 1000 μικροὶ θὰ χρησιμοποιήσουν τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐνεργείας τὸ ὅποιον καὶ ὁ μέγας, γιὰ νὰ ἀνυψώσουν τὸ αὐτὸ βάρος. Συνεπῶς τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι τὸ αὐτό, δηλαδή τὸ μεγάλο ζῶον θὰ ἀνυψωθῆ ἀκριβῶς εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἕκαστον ἐκ τῶν μικρῶν, ἤτοι εἰς τὸ ὕψος 10 ἑκατο-

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΕΚΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Τοῦ ἀρθροῦ PAUL RENARD

στομέτρων. Ἐνῆ λοιπὸν ἐκπληττόμεθα πρὸ τῆς εὐκίνησιος τοῦ μικροῦ ψύλλου, ὅστις κατὰ τὸ πηδήμα του ἀνέρχεται εἰς ὕψος ἑκατὸ φορές μεγαλύτερον τοῦ ἰδίου του ὕψους, ὁ μέγας ὅστις εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυρὸς μυϊκῶς δὲν θὰ φθάσῃ κατὰ τὸ πηδήμα του εἰς ὕψος παρὰ 10 μόνον φορές μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ του ὕψους.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω συλλογισμῶν, ἄς θεωρήσωμεν τρίτον γιγάντιον ψύλλον ὅστις ἔχει ὕψος οὐχὶ 1 ἑκατοστ. ὅπως ὁ προηγούμενος ἀλλὰ 10 ἑκατοστομέτρων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι αὗτος χίλιες φορές βαρύτερος καὶ χίλιες φορές ἰσχυρότερος ἀπὸ ἐκείνον τοῦ ἐνὸς ἑκατοστομέτρου. Ἐὰν τώρα καὶ γιὰ τὸν τρίτον κάνωμεν τοὺς ἰδίους συλλογισμοὺς ποὺ ἔκαναμε καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, καταλήγουμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ γιγαντιαῖος θὰ πηδήσῃ εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος ποὺ θὰ πηδήσῃ καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας. Δηλ. εἰς ὕψος 10 ἑκατοστῶν ἤτοι ἕσον εἶναι τὸ πραγματικὸ του ὕψος.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν προηγούμενων, ἄς φαντασθῶμεν ἀκόμη ἕνα ἄλλον ψύλλον τεράστιον, ὕψους ἐνὸς μέτρου, θὰ εἶναι χίλιες φορές βαρύτερος καὶ χίλιες φορές ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν γιγαντιαῖον τῶν 10 ἑκατ. καὶ κατὰ τὸ πηδήμα του, δάσει τῶν προηγούμενων συλλογισμῶν θὰ φθάσῃ ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοι συνάδελφοι του εἰς ὕψος 10 ἑκ. ἤτοι κατὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἰς τὸ 1/10 τοῦ πραγματικοῦ του ὕψους.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερθέντα ζῶα ἀποτελοῦν μιὰ σειρά γεωμετρικῶς ὅμοια καὶ ὁμοιομόρφως προικισμένα μὲ ἀνάλογον ἐνέργειαν. Τὸ μικρὸν ζῶον τοῦ ἐνὸς χιλιοστοῦ παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν εὐκίνησιάν καὶ τὸ τερατώδες ὅμοιον τοῦ ζῶου τοῦ ἐνὸς μέτρου, ὁμοιάζει μὲ βαρὺ καὶ δυσκίνητον τύπον. Τὰ ἐνδιάμεσα ζῶα παρουσιάζουν ἰδιότητας ἐνδιάμεσους.

Αὐτὸ τὸ παράδειγμα μᾶς παρουσιάζει τὴν καταφανῆ ἀδυναμίαν τὴν ὅποιαν ἔχουν, παρὰ τῆς μεγάλας τῶν διαστάσεις, τὰ μεγάλα ζῶα ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ὅμοιά τους τὰ ὅποια ἢ φύσις ἔχει κάμει πολὺ μικρά.

ΝΙΚ. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Γυμνασιάρχης Β' Γυμν. Χανίων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Καθηγητὴς πρὸς τὸν αἰωνίως ἀμελέτητον μαθητήν.

— Δὲν ξέρεις Στέφανε ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς μέγας ἄνθρωπος πρέπει νὰ ξέρῃ γράμματα;

Ὁ Μαθητὴς.— Μὰ κ. Καθηγητὰ ὁ Παπὸς μου εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ δὲν ξέρει οὔτε τὸ ἀλφάβητάριόν μου γὰρ διαβάσῃ.

Ω ΕΛΠΙΔΑ, ΕΛΠΙΔΑ...

Σκέπτομαι συχνά πώς γίνονται οι ωραίοι στοχασμοί των έκλεκτων ανθρώπων. Πού βρίσκεται ή αλήθεια, πώς έρχεται ή φρόνηση, πώς μαζεύεται τέλος εκείνη ή πολύτιμη «σοφία» που μορφώνει και παιδαγωγεί τον άνθρωπο και μαζί τον παρηγορεί και τον δυναμώνει. Και βρίσκω πώς όλα αυτά πηγάζουνε από την προσπάθεια που κάνει ο άνθρωπος να κατακτήσει τη ζωή και να χορτάσει το πάντα ανήσυχο πνεύμα του. Και βρίσκω πάλι πώς όλοι οι άνθρωποι κάνουμε πάνω κάτω αυτή την προσπάθεια, ξεχωριστά όμως μερικοί δυνατοί και προνομιούχοι έχουν την ύψηλή με και επικίνδυνη αυτή αποσταλή να προχωρούν πλείο πέρα από τους άλλους να βλέπουν περισσότερα από τους άλλους, να νιώθουν και να αισθάνονται καλύτερα από τους άλλους κι' αυτοί είναι εκείνοι που μαζεύουν και θησαυρίζουν την γνώση και την αρετή και την σκορπούν ύστερα με τους ωραίους στοχασμούς των σε μας τους μικρούς. Είναι οι ήλιοι από τους οποίους παίρνουμε και μες το δανεικό φως για να φωτίσουμε και να θερμάνουμε την ύπαρξή μας. Μα δεν πρέπει ωστόσο να ξεχνούμε πως κείνο που διαβάζουμε έμεις έτοιμο και καλογραμμένο στα ωραία βιβλία δεν είναι φράσεις που συναρμολογούνται με τὰ γράμματα του αλφαβήτου και με την τέχνη του «λόγου», αλλά είναι πρώτα πρώτα σκέψεις και αισθήματα, πόνοι και συγκινήσεις λαχτάρες και νοσταλγίες μιας ψυχής που τὰ γεννά με τόση δδύνη. Κι' υπάρχουν αλήθειες και στοχασμοί, υπάρχουν λέξεις και φράσεις που έχουν περίσσιο «πνεύμα» γιατί ακριβώς είναι γραμμένες με περίσσιο αίμα. Ξέρουμε όλοι ότι κάθε παιδί στη γέννησή του κόβει και έρνει μαζί του κι' ένα κομμάτι από τὰ σπλάγχνα της μητέρας του κι' ο κάθε ωραίος στοχασμός που αραδιάζουμε σ' ένα λόγο ή γράφουμε σ' ένα χαρτί είναι συχνά ένα γνήσιο παιδί που τὸ γέννησε ή ίδια ή καρδιά μας με πολλή δδύνη και σέρνει μαζί του τὴ σάρκα και τὸ αίμα της. Κι' όσο είναι απαραίτητοι εκείνοι που γεννοῦν με τὴ σάρκα των τὸ ίδιο είναι χρειαζόμενοι και εκείνοι που γεννοῦν με τὸ πνεύμα των, εκείνοι που γεμίζουν τὸν κόσμο με τὰ ἑμορφα παιδιὰ και εκείνοι που στολίζουν τὴν ζωή με τους ωραίους στοχασμούς, με τις μεγάλες αλήθειες, με τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ και τις ευγενικές λαχτάρες. Κανείς δεν μπορεί να περιγράψει με ακρίβεια ένα πράγμα που δεν τὸ εἶδε οἱ ἴδιοι με τὰ μάτια του και κανείς δεν μπορεί να συστήσει μιὰ αλήθεια σε μιὰ ψυχή, ἀφοῦ τὴν αλήθεια αὐτὴ δεν τὴν ἔζησε πρώτα στήν ἴδια τὴν ψυχή του.

Ο κάθε άνθρωπος έχει τὰ μυστικά του. Τὰ μυστικά της ζωῆς του και τὰ μυστικά της ψυχῆς του. Κι' όσο και να τὰ κρατούμε, τὰ μυστικά αὐτὰ κρυμμένα μέσα μας ἔρχονται στιγμές που θέλομε να τὰ ποῦμε, που πρέπει να τὰ ποῦμε. Κι' ἂν ή εὐτυχία έχει τὰ δικά της χαρούμενα μυστικά έχει κι' ο πόνος τὰ δικά του, τὰ μυστικά της δδύνης και τῶν δακρῶν,

τὰ μυστικά τῶν ἀπογοητεύσεων και τῶν χαμένων ἐλπίδων, τὰ φοβερὰ εκείνα μυστικά που σωπαίνουν μέσα μας κι' ἂν ἔμεις δεν τὰ ποῦμε όταν πρέπει κάποια στιγμή θεριεύουν και τινάζουν συντρίμια τὴν ζωή μας ὅπως κάνει κι' ο «δυναμίτης» που κρύβεται μέσα θαθεία στους θράχους. Γιατί ή ψυχὴ μας μπορεί να κρατῆ ἀκόμη και να χαρῆ ἀκόμη, μα κάποια στιγμή θὰ ξεχειλίσει και τότε πρέπει να μιλήσει, να κλάψει και να σπαραχθῆ. Ἀλλὰ πρέπει να μὴν ἀφίσωμε τὴν ἀπελπισία να μᾶς κυριέψει ἀλλὰ να στηριχθοῦμε στήν ἐλπίδα. Διότι ή καρδιά μας πάντα πρέπει να μασουλίζει ἐλπίδες, και ὄνειρα για να μὴν ἀρχίσουν να τρώη τὴν ἴδια τὴν ἑαυτῆς. Γιατί ή καρδιά μας μοιάζει με τὴ μυλόπετρα που όσο γυρίζει πρέπει να τῆς ρίχνεις στάρια για να θγάξει ἀλεύρι. Ἄν δὲ τῆς ρίχνεις τίποτα ἔτσι καθὼς γυρίζει ἀλέθει και καταστρέφει τὴν ἴδια τὴν ἑαυτῆς της. Τὸ ἴδιο είναι και ή καρδιά μας. Ὅσο χτυπᾶ και σπαρατᾶ ἀκόμη μέσα στο στήθος μας, όσο ζῆ και κινεῖται και νοσταλγεί πρέπει να τῆς ρίχνωμε «στάρια», πρέπει να τις θάζωμε ἐλπίδες και ὄνειρα και λαχτάρες και νοσταλγίες και σκοπούς και προορισμούς, για να μὴ μένη ποτὲ ἀργὴ και να τρώη τὴν ἑαυτῆς της. Δένε ἀκόμη πὼς ο πελεκάνος είναι ένα πουλι που όταν δεν βρῆ φαγητὸ να φέρη στή φωλιά και να θρέψει τὰ μικρὰ του ξεσχίζει οἱ ἴδιος τὸ στήθος του και δίνει τις σάρκες του στα πουλιὰ του. Μα αὐτὸ τὸ ἴδιο ματωμένο παιγνίδι: τὸ κάνει ή καρδιά μας ὅταν δεν ἔχει ἐλπίδες και ὄνειρα να τρέφει τους πόθους της. Ἐλπίδες, ἐλπίδες δώσετέ της για να περνᾶ τὴν ὥρα της και να πετυχαίνει τὴ λύτρωση και τὴν τελειότητά της. Μα τι είναι ἐπὶ τέλος αὐτὴ ή ἐλπίδα; Που ἔχει τὸ βασίλειό της; Πουθενὰ πάνω στή γῆ. Μᾶς ἔρχεται κι' αὐτὴ ἀπ' ἄλλο κόσμο. Και μὴ μᾶς φαίνεται αὐτὸ παράξενο. Ἄφησε τὴ φτώχεια που σε δέρνει, ἄφησε αὐτὴ τὴν ψυχρὴ πεζότητα ὅπου ἐσὺ τὴν ὀνομάζεις θετικότητα. Δεν τὰ θγάξει ὅλα ή γῆ ὅπου πατεῖς. Κύτταξε να δῆς πὼς ο ἥλιος, που καμμιά ζωὴ δεν θὰ ὑπῆρχε χωρὶς αὐτόν, ἔρχεται και κείνος ἀπὸ ψηλὰ, ἀπὸ «ἄλλο κόσμο». Ἔτσι είναι κι' ή ἐλπίδα. Ἐνα φῶς, μιὰ στοργὴ μιὰ γλυκάδα κι' ἕνα ὄνειρο που μᾶς ἔρχονται ἀπ' ἄλλο κόσμο. Ἀπὸ τὸν κόσμο που τὸ πνεύμα νικά τὴν ἀσάθεια και τὸ θάνατο τῆς ὕλης, ἀπὸ τὸν κόσμο που ή ψυχὴ παίρνει τις μυστικές και ἀόρατες δυνάμεις που τὴν μεγαλώνουν και τὴν ὀμορφαίνουν ἀπὸ τὸν κόσμο που βασίλευει ή ἀγάπη και ή σπλαχνικότητα τοῦ Θεοῦ. Γιατί υπάρχουν κι' οἱ μικρὲς ἐλπίδες που βγαίνουν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἡ νιότη ή ὀμορφιά, ή φιλία ο πλοῦτος και ή δόξα ὑπόσχονται κάθε τόσο στήν ζωή μας ἐλπίδες, τις ἐλπίδες εκείνες που πλέομε τὰ ὄνειρα τῶν θερινῶν νυχτῶν, τις ἐλπίδες εκείνες που σβύνουν σε φυσάλιδες τοῦ ἀφροῦ κι' ἀφίνουν μόνο τραύματα και πίκρα στήν ψυχὴ μας. Και θάταν καλύτερα να μὴν στηρίζη ο καθένας μας τὴν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΜΠΑΧ

ἀληθινή του εὐτυχία σ' αὐτὲς τὶς ἐπικίνδυνες μὲ ἐφόσον πὲρ ἔτσι εἶναι δοσμένο στὴ μοῖρα μας ν' ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ νὰ προχωροῦμε ὕστερα στὰ μεγάλα καὶ στὰ τέλεια πρέπει τοῦλάχιστο νὰ μὴν τελιώνει κι' ἡ ἐλπίδα μας στὴ φθορὰ καὶ τὴν ἀστάθεια ἐκεῖνων ποὺ εὐκολὰ περνοῦν κι' ἀφανίζονται, νὰ μὴ χάνουμε μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ τὴν ψυχὴν μας. Κι' ἂν χάσης τὰ πλούτη σου, κι' ἂν πέσης ἀπὸ τοὺς πόνους σου, κι' ἂν ξεχασθῆς ἀπὸ τοὺς φίλους σου πάλι νὰ ἐλπίζης. Κι' ἂν χάσης τὴν ὑγείαν σου, κι' ἂν ρημάξη τὸ κορμί σου κι' ἂν σπάσουν τὰ νεῦρα σου πάλι νὰ ἐλπίζης. Κι' ἂν λυγίσῃ ἢ θέλῃσή σου κι' ἂν μαδῆσουν τὰ ὄνειρα καὶ οἱ πόθοι σου κι' ἂν ὀλοκληρῇ τὴν καρδιά σου τὴν βλέπεις πεθαμένη κι' ἂν ἐτοιμάζεσαι νὰ τὴν σαδανώσης καὶ νὰ τὴν θάψῃς πάλι νὰ ἐλπίζης. Γιατὶ κι' ἂν ἔχασες πολλὰ μπορείς νὰ ξαναβρῆς ὀλίγα, κι' ἂν ἔχασες τὸ ἓνα μπορεί νὰ ξαναβρῆς τὸ ἄλλο. Μπορεῖ νάχασες τὴν ὕλη μὰ σοῦμεινε τὸ πνεῦμα. Μπορεῖ νάχασες τὰ χρήματα μὰ σοῦμεινε ἡ τέχνη καὶ ὁ χρόνος. Μπορεῖ νάχασες τὴ χαρὰ μὰ βρῆκες τὴ σύνεση καὶ τὴ γνωστικὰδα τοῦ πόνου. Μπορεῖ νάχασες τὴν ἡδονὴν μὰ σοῦμεινε ἡ ἀρετὴ. Μπορεῖ νάχασες τοὺς φίλους σου μὰ σοῦμεινε ὁ ἑαυτός σου, μπορεῖ νάχασες τὸν κόσμον μὰ σοῦμεινε ὁ Θεός. Κι' ἂν κόπτεται τὸ δένδρον ποῦκανε τὶς ἐλπίδες σου περίμενε λίγο καὶ θὰ δῆς πὼς φυτρώνουν ἀπὸ τὶς ρίζες του τὰ καινούργια βλαστάρια. Κι' ἂν ἐκλείσῃ ἓνας δρόμος κύτταξε δίπλα πὼς θ' ἀνοίγῃ κάποιος ἄλλος.

Κι' ἂν ἐκλείσῃ μιὰ πόρτα ἀνοιξέ την ἐσὺ, σπάσε τὴν ἐπιτέλους μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ νεῦρα σου, μὲ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ὑπομονὴ σου, μὲ τὰ δάκρυα καὶ τὴν προσευχὴ σου.

Ἔλπίδα, ἐλπίδα! Δὲν εἶσαι πλάνη τῆς ψυχῆς. Δὲν εἶσαι πόθος μάταιος κι' ἀπαντοχὴ ποὺ ζημιώνει. Εἶσαι μιὰ μυστικὴ φωνὴ ποὺ ἐνῶ βραδυάζει ἐσὺ μιλεῖς γιὰ τὴν ἀγῆ καὶ μέσα στὴν κακοκαιρία θυμίζεις ἀνοιξὴ καὶ καλοκαίρι. Ἐσὺ μόνο βλέπεις ἐκεῖνο ποὺ δὲ φαίνεται καὶ καρτερεῖς αὐτὸ ποὺ κανεῖς δὲν μὰς ὑπόσχεται.

Ἔλπίδα, ἐλπίδα! Σὺ ποὺ γίνεσαι ψωμί στὴ φτώχεια, γιατρὸς στὴν ἀρρώστεια καὶ παρηγοριὰ στὴ θλίψη. Ἐσὺ παρηγορεῖς τοὺς πόνους μας καὶ τὴ διωγμένη ἀρετὴ μας, ἐσὺ ἀνασταίνεις κάθε τόσο τὴ ζωὴ μας καὶ πέρα ἀπὸ τὸ θάνατον ἐσὺ πάλι μὰς δείχνεις ἓνα καινούργιο κόσμον. Ἔλπίδα, ἐλπίδα! Χίλιες φορὲς σπασμένη, χίλιες φορὲς γελασμένη κι' ἀπατημένη κι' ὅμως ὦ θεία ἐλπίδα, πάντα ζωντανή, μεγάλη καὶ παρηγορήτρια.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ

Ἀπόφοιτος Γ. Θ. Χ.

Ὁ Μπάχ πέθανε, ἀλλὰ δὲν χάθηκε. Τὸ σῶμα του δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ του, καὶ ἡ σκέψις του ζῆ κοντὰ μας, σὰν ἀκούσωμε τὴν θεϊκὴ μουσικὴ του. Γεννήθηκε στὶς 31 Μαρτίου 1685 στὸ Ἀϊζενάχ. Ὁ πατέρας του ἦτο ἀρχιμουσικὸς τοῦ Δήμου. Ἡ μουσικὴ ἦταν τὸ ἐπάγγελμα τῆς οἰκογενείας τῶν Μπάχ. Ὁ Μπάχ ἔχασε τὴν μητέρα του πολὺ μικρός. Γιὰ κακὴ του δὲ τύχη πέθανε καὶ ὁ πατέρας του μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια. Τότε γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ζήσῃ πῆγε στὸ Λανεβούργο ὅπου μὲ πολλὰ βάσανα κατάφερε νὰ προσληφθῇ στὴν χορωδία τῆς Ἐκκλησίας. Κέρδιζε πολὺ λίγα, μόλις τὸν ἔφταναν γιὰ νὰ ζῆ, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ τὸν βοῆκε ἄλλη δυστυχία. Τὸ 1703 ἔχασε τὴν φωνὴν του. Οἱ συγγενεῖς του κατόρθωσαν νὰ τὸν βάλουν στὴν ὀρχήστρα τῆς Βαϊσμάχης, ὡς δεῦτερον βιολιστὴ. Ἡ μουσικὴ του ὅμως κλήσις, ἔκανε τόση ἐντύπωση εἰς τὸν Δούκα, ποὺ τοῦ ἔδωσε τὴν θέση τοῦ ἀρχιμουσικικοῦ τοῦ παλατιοῦ. Ἔτσι τὸ ὄνομα τοῦ Μπάχ ἀρχισε νὰ γίνεται γνωστὸ στὶς διάφορες ὀρχήστρες. Μὰ ὁ Σεβαστιανὸς Μπάχ προτίμησε τὴν θέση τοῦ μουσικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης στὸ Μαλχάουερ, ὅπου καὶ παντρεύτηκε. Μετὰ ἀπὸ πέντε χρόνια ἔγινε διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τῆς Βαϊσμάχης.

Ἀργότερα, ὅταν πιά τὸ ὄνομά του ἔγινε γνωστὸ παντοῦ, τὸν προσέλαβε εἰς τὸ παλάτι τοῦ Δούκα Κέντεν. Καὶ τότε ξαφνικὰ πεθαίνει ἡ γυναίκα του. Τότε ἀφωσιώθηκε στὰ δύο του ἀγόρια. Ἡ ζωὴ του κυλοῦσε ἡσυχῆ ὀλο τιμές, καὶ μὲ τὴν ἐκτίμησιν τῶν μεγάλων ἀνθρώπων. Ἡ εὐτυχία ὅμως τοῦ Μπάχ μεγάλωσε, ὅταν παντρεύτηκε γιὰ δεῦτερη φορὰ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Προσίας τὸν καλεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ παλάτι του. Ὁ Μπάχ γιὰ νὰ μὴν τὸν δυσφορήσῃ πάει, ἀλλὰ κουρασμένος καὶ γερασμένος. Σιγὰ σιγὰ ὁ μέγας δάσκαλος τῆς μουσικῆς τυφλώθηκε. Πέρασαν 3—4 χρόνια, ποὺ ὁ Μπάχ ζοῦσε σὲ βαθὺ σκοτάδι.

Ἐξφνικὰ μιὰ μέρα φώναξε (23 Ἰουλίου 1750) «Βλέπω» καὶ πραγματικῶς, ἔβλεπε. Δυστυχῶς ὅμως ἡ λάμψις αὐτὴ ἦτον ἡ τελευταία γιὰ τὸν Μπάχ. Ὑστερα ἀπ' τὸν θάνατό του, τὰ ἔργα του ξεχάστηκαν. Ὁ γιὸς του δοκίμασε νὰ τὰ τυπώσῃ, ἀλλὰ κανεῖς δὲν τ' ἀγόραζε. Κάποτε ὅμως, ὁ Μότσαρτ ἀκουσε στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ νὰ παίζουν ἔργα τοῦ Μπάχ, καὶ φώναξε. «Ἐπὶ τέλους ἀκούω κάτι θαυμαστὸ κάτι καινούργιο» Ἀπὸ τότε τὰ ἔργα του ἔγιναν γνωστά, οἱ καντάδες του, τὰ κονσέρτα του γιὰ βιολί, καὶ τὰ περίφημα δρατόριά του, φανερώθηκαν, γνωρίστηκαν, καὶ θαυμάστηκαν.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ

Τάξις Ζ'. Πρακτικοῦ Γ.Θ.Χ.

ΤΟ ΖΩΟΝ ΠΟΥ ΑΓΑΠΩ

Μου ζητάτε να σας πω ποιο είναι το ζώο που αγαπώ.

Αυτό είναι ένα χαριτωμένο γατάκι. Το βελούδινο τρίχωμά του είναι κατάμαυρο και όταν κάθεται στο γραφείο μου πάνω σε μερικά κομμάτια άσπρη χαρτί μοιάζει με ένα ζωντανό χαριτωμένο μπιμπελό. Έχει δυο κιτρινοπράσινα ματάκια που νομίζεις ότι είναι δυο χρυσές χάντρες που ένες από κανένα βασιλικό περιδέραιο και τα οποία αποτελούν τα μόνα κοσμήματά του. Η μικρή κόκκινη γλώσσα του μοιάζει με κόκκινη τσόχα και δημιουργεί μεγάλη αντίθεση με το ξβένινο σώμα του. Στην όμορφη του συντελούν ακόμα ένας όμορφος κόκκινος φλόγγος που έχει δεμένο στον λαιμό του και τα μακριά μουστάκια του που δεν ξεχνά να τα γυαλίζει κάθε πρωί και κάθε βράδυ. Όσο για τ' όνομά του τον λένε Ζουζού. Είναι ο καθημερινός σύντροφός μου τα χειμωνιάτικα βράδια που καθισμένη στο γραφείο μου διαβάζω και έρχεται και κάθεται δίπλα μου κρατώντας μου συντροφιά με το ρυθμικό του γοοο... γοοο... που κόβει κάπως, την μονοτονία της νύχτας. Η μήπως δεν με διασκεδάει; Πόσες φορές μετά το διάβασμα δεν έχει έρθει κοντά και δεν έχουμε παίξει μαζί.

Όταν παίξει δέ, είναι χαριτωμένο. Κουνάει τα μικρά οδύνα αυτιάκια του και παίξει με την κόκκινη κορδελίτσα που έχει στο λαιμό του.

Κατά την ώρα του φαγητού όταν νιώση ότι πηγαίνω να του δώσω το φαγητό του με κυνηγά από πίσω κουνώντας την ουρά του και, νιαουρίζοντας ανυπόμονα. Μόλις του βάλω το γάλα στο πιάτο του το ρουφάει γρήγορα κάνοντας ένα έλαφρο θόρυβο. Αφού τελειώσει το φαγητό του κάνει την τουαλέττα του. Λουστράρει το στλιπό τρίχωμά του με την γλώσσα του ικανοποιημένο και καθαρίζει τα μουστάκια του. Να λοιπόν γιατί το αγαπώ.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ

Γαλλική Σχολή Καλογραγιών

Τάξεις Δ'.

ΣΤΗΝ ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Πανέμορφη αμυγδαλιά, νυφούλα του Φλεβάρη ηρόθης και φέτος πάλι, να φέρης τη χαρά.

Στολιστηκες με κάτασπρα, ανθάκια που ροδίζουν και γύρω τους σκορπίζουν, γλυκύτατη ευωδιά.

Όταν δειλά νοχηλικά, ο ήλιος βασιλεύει κυριόχρωμα σου στέλει, χίλια γλυκά φιλιά.

Και μοιάζεις σά βασίλισσα παριμυθιού, πανώρια στού δειλινού την ώρα, π' ο ήλιος ξεψυχή.

Όμως ή τόση σου ευμορφιά, πολύ δεν θα βαστάξη κι' ή μοίρα θα προστάξη, να σβύσης μυγδαλιά.

ΦΡΑΓΓΕΛΑΚΗ ΑΡΓΥΡΩ Εγ' Γ.Θ'Χ.

“ΞΑΦΝΙΚΗ ΑΝΟΙΞΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ,,

Ήταν μιὰ θαρειά και τσουχητη ήμέρα του χειμώνα. Ένω ήμουν καθισμένος πλησίον στο παράθυρο της κάμαρας μου ή προσοχή μου ήτο δλη έστραμμένη έξω εις το περιβάλλον. Έβλεπα άπέναντι το κατάλευκο σεντόνι που σκέπαζε τα άπέραντα βουνά. Νόμιζε κανεις πως άποτελοσαν μιá αντίθεση προς τον κατάμαυρο και συνεφικσμένο ουρανό.

Ο θορριάς φυτοσσε με μανία χειροτερεύοντας έτσι την κατάσταση της ήμέρας

Τά σύννεφα εις τον ουρανό έτρεχαν με άφάνιαστη ταχύτητα προσπαθώντας να ξεπεράση το ένα το άλλο.

Μέσα εις τον κοπιαστικό αυτό άγώνα του δρόμου συγκρούονται μεταξύ τους και τότε φαινόταν στο στερέωμα συνεχείς αναλαμπές, τις όποιες διαδεχόταν δυνατές βροντές που τρόμαζαν τα πάντα.

Δεν άπόμεινε τίποτ' άλλο παρ' μονάχα να ξεσάση ή μήορα, πράγμα το όποιον δεν άργησε να παρουσιασθή.

Στην άρχή άρχισαν να πέφτουν μικρές σταγόνες νερού οι όποιες συν τω χρόνω έδυνάμωσαν και τέλος έπηκολούθησε μιá δυνατή νεροποντή που κράτησε περίπου είκοσι λεπτά.

Ύστερα από την δυνατή αυτή βροχή που τόσο ειχε διαφύγει την προσοχήν μου, τα σύννεφα άρχισαν σιγά - σιγά να εξαφανίζονται και να άφήνουν έλεύθερο τον γαλανό ουρανό. Ο άέρας σε λίγο και αυτός ήσύχασε, σαν να ήθελε να ύπακούση στον λαμπερό ήλιο ο όποιος πρόσχαρος ξεπρόβαλλε σκορπώντας τις χρυσές του άχτινες κάτω στην γη σαν να ήταν “Ανοιξις.

Τά δλέμματά μου τότε άμέσως έπεσαν κάτω στον κήπο ο όποιος παρουσίαζε χαρούμενη όψη με την άνθισμένη άμυγδαλιά του σκορπώντας παντού αναλαμπές.

Σκέφθηκα τότε με άπορία. Χειμώνας—βαρύς—χειμώνας—κρύο, νερό, χιόνι, παγωνιά και τώρα άμέσως άνοιξις; Και σκέφθηκα. “Ανοιξις μέσα στο χειμώνα τόσο ξαφνικά!

Άλήθεια πόσες φορές ο κατάμαυρος ουρανόσ δέ σχηματίζεται μέσα στην ψυχή μας, πόσες φορές ή ψυχή μας δεν όμοιάζει με τον κατάμαυρο ουρανό και πόσες φορές δεν συννεφιάζει από το βάρος κάποιου παραπτώματος που πολλές φορές το ψυχικό αυτό συννεφιασμα ξεσπάει στο κλάμα και στην μετάνοια.

Μήπως τότε άρα γε δεν έρχεται το άνθισμένο αυτό παρήγορο δένδρο και δεν παρουσιάζεται ο ήλιος; Και πραγματικά, μιá παρήγορος άμυγδαλιά άρχίζει ν' άνθίζει μέσα στην ψυχή μας, και μιá ήλιακτιδα φωτίζει την καρδιά μας, ή μετάνοια και ή συγχώρησις.

Και σε όλα αυτά σκέφθηκα ότι υπάρχει κάποιος που πάντοτε έν άπληστία δίδει.

Αυτός που ήλθε εις τον κόσμο δια να σώση τάς ψυχάς μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΝΤΙΡΡΙΝΤΑΚΗΣ

Μαθητής Δης τάξεως Έκκλησο, Σχ. Κρήτης

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

—Καθήμενε Γιωργο, τι μανία είν, αυτή που σ' έπιασε με την στενογραφία; Άλλη δουλειά δέν κάνεις δλη μέρα.

—Μαμά, δ Γιωργος θα γίνη στενογράφος τής Βουλής, θα στενογραφηή τους λόγους όλων των μεγάλων πολιτικών.

Κι' δ Γιωργος καμαρώνει κι' άλλη δουλειά δέν κάνει. Όλη μέρα σκυμμένος στο τραπέζι μουτζουρώνει χαρτιά με τὰ παραξένα εκείνα συμπλέγματα. Όπου κι' αν κυττάξης στο σπίτι, θα δής πεταμένα χαρτιά γεμάτα ξερογλυφικά.

—Που ξέρεις, μαμά, κάποτε μπορεί να χρειασθῆ κι' η στενογραφία. Για να ιδούμε, υπομονή... Πάντως δ Γιωργος κακό παιδί δέν είναι. Άν τον συγκρίνετε μάλιστα με τὰ δύο αδέρφια του, δέν χωρεί καμία σύγκριση. Φρονίμος αυτός ζιζάνια εκείνοι. Έπιμελής αυτός, αγριότητα εκείνοι. Και να σήμερα ξέσπασε ένας τέτοιος ιστορικός καυγάς μεταξύ του Γιάννη και Κώστα.

Άρχισε με μιὰ μικροπαρεξήγησι—συνηθισμένα πράγματα. Μετά ήρθαν τὰ λόγια.

Κατακλισμός οι βρισιές και τὰ κοσμητικά επίθετα. Δέν έμεινε όνομα ζώου και θηρίου που να μην κατεβάση δ καθέννας τους για να στολίση τον άντιπαλο. Όλόκληρη τῆ ζωολογία επιστρατέψανε για να αλληλοστολιστούνε.

Είσαι..... είσαι..... είσαι..... Τι φταίνε τὰ καθύμενα τὰ γαιδούρια και τὰ γουρουνόπουλα και τὰ χασαπόπουλα ή οι ίπποπόταμοι κι' οι κροκόδειλοι, σὸν καυγά του Γιάννη και του Κώστα; Και μακάρι τὰ πράγματα να σταματούσαν εδώ. Είχαν και συνέχεια. Μετά τῆ βροχή των βρωμόλογων ήρθαν οι βροντές και τὸ χαλάζι. Βιβλία, μολύβια, καλαμάρια άκόμη χρησιμοποιήθηκαν για βλήματι. Ήταν δρῶμα. Τὰ δύο αδέρφια τρώγονταν σαν τὰ σκυλιά. Είχαν γίνει άγνωριστα. Ό Γιωργος καθιστός στο τραπέζι του με τὸ κεφάλι μέσ' στα χέρια παρακολουθοῦσε βουβός τῆν άπίστευτη αυτή φαγωμάρα. Ήταν αδύνατο να τον άκούσουν. Ντροπότην για λογαριασμό τους. Έπί τέλους ήλθε τὸ βράδυ για να σκεπάση τῆ θλιβερόη αυτή μέρα. Τὰ τρία αδέρφια κάθισαν στο τραπέζι μαζί με τῆ μαμά τους και τὸ πιαμπῶ τους, δ όποιος δέν ήξερε τίποτε, Άφου προχώρησε τὸ φαγητό, δ πατέρας, όπως πάντα, άρχισε να ρωτᾶ για τις προόδους τῆς ήμέρας.

Λοιπόν, Γιωργο, πῶς πήγε σήμερα η αγάπημένη σου στενογραφία; Είσαι ετοιμος για τῆ βουλή; Τι καλά έγγραφες σήμερα.

Ό Γιωργος ξεροκαταπτε, κοκκίνησε, κόμπιασε, μα ἐπὶ τέλους μίλησε.

—Μπαμπᾶ, θα σᾶς διαβάσω...ένα κομματί... που έγγραφα σήμερα... από τῆν πραγματικότητα Λέγε, γιατί δυσκολεύεσαι;

Κι' δ Γιωργος άρχίζει τὰ στενογραφημένα του. «Θά σου δείξω εγώ βρέ..... άλλη φορά να μάθης να μιλάς. Πάφ, πάφ, πλουτς. Να σ' ά-

ΠΩΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΑΟΙ

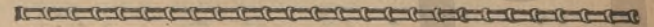
Ό τρόπος που χαιρετούν οι διάφοροι λαοί δέν είναι παντού δ ίδιος. Κι' αν οι δικόι μας απόγονοι μᾶς κληρονόμησαν τὸν ωραιότερο χαιρετισμό τὸ «Χαίρε» δέν συμβαίνει τὸ ίδιο με τους άλλους λαούς. Μερικοί είναι τόσο περίεργοι που άξίζει τὸν κόπο να τους αναφέρουμε.

Οι άρχαίοι Ρωμαίοι έλεγαν «έχε για δυνάμωνε». Τὸν καιρό όμως που κατέρρευσε η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία έλεγαν «τὸ γλυκύτερο πράγμα». Στῆ θόρειο Ἰταλία παληά έλεγαν «Υγεία και κέρδος». Στῆ Νεάπολη «αὔξανε με υγεία». Σήμερα όμως στῆν Ἰταλία όπως και σε ἄλη τῆν Εδρώπη λένε «Πῶς εἴσθε;». Οι Ὀλλανδοί έλεγαν «πῶς πάει τὸ εμπόριο;» Στῆν άνατολή οι Ἀραβες λένε «εἴθε να χύουμε ωραίο πρωί». Στῆν Τουρκία «Ό Θεός να σου δεινῆ χίλια καλά».

Οι Πέρσαι εὔχονται «εἴθε να μη μικράνη ποτέ η σκιά σας». Οι Κινέζοι για να δείξουν τὸ ενδιαφέρον τους ρωτούν «εφάγατε τὸ ρύζι σας;» Οι Καλμοῦκοι τρίθοντας μύτη με μύτη ανασκίνοντας δυνατά. Οι Θίβετιανοί βγάζουν έξω τῆ γλώσσα τους, τρίζουν τὰ δόντια και χαϊδεύονται άμοιβαία με τὸ αυτί. Τέλος οι Νέγροι τῆς Ἀφρικῆς φιλιούνται στόμα με στόμα με κείνον που τους φιλοξενεί και τρίζουν τὸ πρόσωπό τους πάνω στο δικό τους που τὸ έχουν άλείψει με μιὰ δρώμικη άλοιφή!!!

ΜΑΡΙΚΑ ΜΑΥΡΙΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ζ6' Κλασσικού Γ. Θ. Χ.

φήσω εγώ να μου κάνης τὸν ...., βρέ..; Να χαθῆς, παληό... Μπάμ, μπούμ, μπάμ.. βῆξξ...»

—Γιωργο, τι είν' αυτά; Ντροπή σου! Αὐτάκάθεσαι και γράφεις; Κοῖμα τὰ λεπτά που δίνω! φωνάζει δ πατέρας άγανακτισμένος, ενώ δ Γιωργος σιωπᾶ σενότατα. Μα γρήγορα μ' ένα νόημα τῆς μητέρας που δείχνει τὸν Κώστα και τὸ Γιάννη; καταλαβαίνει δ πατέρας περὶ τίνος πρόκειται. Έν τῶ μεταξύ οι δύο ένοχοι δαγκώνουν και ξαναδαγκώνουν τὰ χείλη τους. Είναι κατακόκκινοι. Άν μπορούσε η γῆ να τους καταπιῆ; Κορφιά νιώθουν στῆν καρέκλα τους. Ό Γιωργος ε'χε στενογραφησει τὸν καυγά τους. Και μέσα σ' αυτή τῆν πένθινη ατμόσφαιρα δ πατέρας λέει στοχαστικά, Παιδιά μου, πόσο συχαμερό είναι τὸ κακό. Κάνει τὸν άνθρωπο έξω φρενῶν. Κι' όταν μετά συλλογιστῆ τι έκανε, δέν πιστεύει τὸ κατάντημά του. Άν υπῆρχε μιὰ πλάκα γραμμοφώνου να παίρνει τὸ τι λέμε—τὶ άνοησίες, τι μικρά λόγια, τὶ βρωμερότητες—και μιὰ φωτογραφική μηχανή να φωτογραφίζει τὰ μούτρα μας και τις πράξεις μας. Κι' αν μπορούσαμε όταν θέλουμε να ξανακούσουμε αυτήν τῆν πλάκα και να ξαναϊδοῦμε αυτές τις φωτογραφίες τι θα βλέπαμε.... τι ντροπές! Αυτό μᾶς έδειξε σήμερα δ Γιωργος με τὸ μάθημα τῆς στενογραφίας του.

ΕΥΑΓΓ. ΜΑΡΜΑΤΑΚΗ

Τάξις Στ' Γ.Θ.Χ.

Η ΚΟΡΟΥΛΑ ΜΟΥ

Ἄπογευμα. . Νιφάδες χιονιοῦ πέφτουν ἀδιάκοπα σκεπάζοντας τὰ πάντα στή μικρὴ πόλη. Βροντῆς κι ἀστραπὲς διασχίζουν τὸ ἀπέραντο χάος τοῦ κατάνυκτου οὐρανοῦ. Καθισμένος στὸ γραφεῖο του ὁ κ. Στέλιος Παπαρηγόπουλος, εἶναι βυθισμένος σὲ σκέψεις τοῦ παρελθόντος. Στὰ μάτια του προβάλλει σὰν κινηματογραφικὴ ταινία ὀλόκληρη ἡ ζωὴ του. Πάνε 10 χρόνια ἀπὸ τότε ποῦ ἔχασε τὴν ἀγαπημένη του γυναῖκα καὶ τὴν κ. ροῦλα του ποῦ τότε ἦταν μόλις 2 ἐτῶν. Εἶχαν ταξιδέψει γιὰ τὴν Ἀφρική. Ὅμως μιὰ νύχτα σκοτεινὴ καὶ δίχως ἀστραὶ τὸ καράβι ποῦ ταξίδευαν βράχθηκε μέσα στὴν κρούα ἀγκυλιὰ τῆς θάλασσας. Τὸ χιόνι σταμάτησε νὰ πέφτη. Ὁ κ. Στέλιος ὀφθαλμὸς μιὰ ματιὰ στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Εὐθὺς τὸ βλέμμα του συναντᾷ μιὰ θλιβερὴ σκηνή. Στὸ πεζοδρόμιο ἔστεκε μιὰ μικρὴ ζητιάνια περιπυρ 12 ἐτῶν. Φοροῦσε ἕνα λεπτὸ σκισμένο ἔνδυμα καὶ τὸ μικρὸ σωματάκι της ἔτρεμε ἀπ' τὸ κρῦο. Εἶχε ἀπλώσει τὸ κοκκαλιάρικο χεράκι της καὶ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη ἀπὸ τοὺς διαβάτες. Ἡ θλίψη γιὰ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ τοῦ κοριτσιοῦ ἔσχισε τὴν καρδιὰ τοῦ κ. Παπαρηγοπούλου. Σὰν αὐτόματο κατέβηκε τὴν σκάλα καὶ σ' ἕνα λεπτὸ βρέθηκε ἀπέναντι στὸ φτωχὸ κοριτσάκι. Ποιὰ ἦταν ὅμως ἡ ἔκπληξή του ὅταν εἶδε ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ κοριτσάκι ἦταν γνωστὸ του, ὅτι δὲν τὸ συναντοῦσε γιὰ πρώτη φορὰ, ἀλλὰ δὲν θυμόταν ποῦ τὸ εἶχε δῆ.

Ἔλα φτωχὸ μου κοριτσάκι πᾶμε σπιτί μου νὰ σοῦ δώσω λίγο φαῖ νὰ ζεσταθῆς. Τὸ μικρὸ ὑπάκουσε καὶ ἀκολούθησε τὸν κύριον.

Ἡ ζεστὴ σοῦλα ἄχνιζε στὸ πιάτο καὶ τὸ μικρὸ κοριτσάκι ἔτρωγε λαίμαργα. Δὲν μοῦ λὲς καλὸ μου κοριτσάκι πῶς σὲ λένε ; Ἄννα. Ἄννα ; Ναι, καὶ τ' ἄλλο σου ; Παπαρηγοπούλου. Παπαρηγοπούλου ; Ὁ κ. Στέλιος ἔμεινε ἄφωνος καὶ δύο δάκρυα κύλησαν ἀπ' τὰ μάγουλά του. Σὰν τρολλὸς ἀγκάλιασε τὸ ἀδύνατο κοριτσάκι τῆς μικρῆς καὶ ἄρχισε νὰ τὴν καταφιλή. Ἡ μικρὴ θέλησε ν' ἀποτραβηχθῆ, σταμάτησε ὅμως ὅταν ἄκουσε νὰ τῆς λέη ὁ ἀγνωστος : Κορούλα, κορούλα μου σ' εὐρῆκα, ποῦ σ' εἶχα χάσει. Πές μου ποῦ εἶναι ἡ μαμά σου νὰ τρέξω νὰ τὴν φέρω ; Ἡ μαμά μου πέθανε. Πέθανε ; Ναι πρὶν καὶ πολλὰ χρόνια, πρὶν πεθάνει ὅμως μοῦ εἶχε πῆ ὅτι θὰ σ' εὐρισκα πατέρα καὶ τώρα νὰ ποῦ σὲ βρῆκα. Μιὰ βαθεῖα ρυτίδα χαράκτηκε στὸ μέτωπό του Καλή μου Μαρία σ' ἔχασα... ὅμως βρῆκα τὴν ἀγαπημένη κορούλα μας.

Ὁ ἥλιος γιὰ μιὰ στιγμή ἐμφανίζεται διαλύοντας τὰ πυκνὰ σύννεφα. Ἡ μικρὴ Ἄννα καθισμένη πλάι ἀπὸ τὸν πατέρα της τοῦ δίνει πληροφορίες γιὰ τὰ χρόνια ποῦ ζοῦσαν χωριστά, μακρὰ πολὺ μακρὰ, ὅ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, καὶ ἀπὸ τὰ μάτια τους τρέχουν δάκρυα χαρᾶς καὶ δάκρυα πόνου.

ΜΑΡΙΑ ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗ

Γ. Θ. Ρεθύμνης ΕΒ

ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ :

1) Διαβάζετε 4 ὥρες τὴν ἡμέραν τοῦλάχιστον τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου σας ;

2) Ἀργεῖτε τὶς πρώτες ὥρες καὶ χάνετε τὸ μᾶθημά σας ; Ὅταν συμβαίνει αὐτὸ σας λυπεῖ ;

3) Φροντίζετε νὰ διαβάσετε καὶ ἐξωσχολικὰ βιβλία τὶς ἐλεύθερες ὥρες σας ;

4) Μαθήματα ποῦ δὲν συμπαθᾶτε, τὰ μελετᾶτε ὥσπου νὰ τὰ καταλάβετε καλά ;

5) Ἄν δὲν σας περιώριζαν στὸ σπιτί θὰ μελετούσατε ὅσο καὶ τώρα ἢ λιγώτερο ;

6) Ἄν συμβῆ νὰ μὴν ἔχετε μελετήσει θὰ πάτε στὸ σχολεῖο ἀδιάβαστος ἢ ὄχι ;

7) Ἐκτιμᾶτε τοὺς καθηγητὰς σας ποῦ φροντίζουν γιὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν σας καλλιέργεια ;

— Ἐπτά «Ναί» εἰσθε ὑπέροχος μαθητῆς. 5 «Ναί» Ἀγωνισθῆτε περισσότερο. Ὀλιγώτερα τῶν 4 «Ναί» Προσοχή !...

ΝΙΚΟΣ ΤΑΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

Μαθητῆς Γυμνασίου Νεαπόλεως Κρήτης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΜΠΑΜ ΚΑΙ ΜΠΟΥΜ

(Τραγουδιέται στὸ σκοπὸ τοῦ πλάφ καὶ πλεύφ)

Τὸ σχολεῖο βρὲ παιδιὰ θὰ μᾶς τρολλάνη
καὶ ἐκεῖνο τὸ χαρτί θὰ μᾶς πεθόνη
ὅλη μέρα στὰ θρανία
καὶ τὸ βράδυ στὰ βιβλία.

Ρεφρ. Μᾶς πεθαίνει τὸ ἄλφα σὺν βῆτα
καὶ στὸ τέλος παιδιὰ νὰ κι ἦτα
καὶ στὸ τέλος παιδιὰ νὰ κι ἦτα
μπὰμ καὶ μποῦμ—μπὸμ καὶ μποῦμ—μπὰμ καὶ μποῦμ

Ἐγεράσαμε παιδιὰ στὰ θρανία
καὶ μᾶς βάνουν κάθε κι ἄλλη τιμωρία
νὰ μᾶς κόβουν τὰ μαλλιά μας
παίρνοντας τὴν ὁμορφιά μας

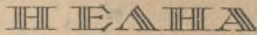
Ρεφρ. Μᾶς πεθαίνει τὸ ἄλφα σὺν βῆτα κ.τ.λ.

Μὰ ἐμᾶς δὲν μᾶς σὲ νιάζει καὶ πάλι
κιᾶν μᾶς βάλετε καὶ πάγο στὸ κεφάλι
κιᾶν ζητήσουμε καὶ χάρι
βρὲ ὁ χάρος θὰ μᾶς πάρη,

Ρεφρ. Μᾶς πεθαίνει τὸ ἄλφα σὺν βῆτα κ.τ.λ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Ἡ Κλασσικοῦ

Είμαι τοῦ ἡλίου ἡ θυγατέρα ἢ πιὸ
[ἀπ' ὄλες χαϊδευτὴ
Χρόνια τώρα ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα
[σ' αὐτὸν τὸν κόσμον μὲ κρατεῖ

᾽Ω ! νυφούλα ἀγνή καταπράσι-
νη κόρη τοῦ γέρο χειμῶνα. Ἐσὺ
οὔτε τὸ παγερὸ κρῦο οὔτε τὴς φοβε-
ρῆς ζέστες φοβάσαι. Τώρα ποῦ εἶναι
χειμῶνας ἐσὺ δὲν φοβήθηκες τὸ
τσουχερὸ κρῦο καὶ τὸν παγερὸν
χειμῶνα, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἐσὺ ἄρ-
χισες νὰ ρίχνῃς τοὺς εὐλογημένους
καταπράσινοὺς καρπούς σου ποῦ οἱ
φιλόπονοι ἐργατικοὶ γεωργοὶ τοὺς
μαζεύουν γιὰτὶ ἀπ' αὐτοὺς περιμέ-
νουν τὸ εὐλογημένο λάδι. Ὁλημε-
ρὴς βλέπεις τὴς μαζόχτρες νὰ εἶναι
κάτω ἀπὸ τὰ καταπράσινα χρῆσιμα
δένδρα, πολλῆς μαζι, καμμιά φορὰ
καὶ μία μόνο νὰ μαζεύουν τοὺς πρά-
σινοὺς καὶ κόκκινους χρῆσιμους
καρποὺς τῆς περιφημῆς βασίλισσας,
Ἡ ἐλιά εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα
δένδρα καὶ εὐλογημένα ἀπὸ τὸν
Χριστὸ, καθὼς μᾶς λέγει ἡ παρά-
δοσις.

Ἐδῶ στὸν ἴσκιο μου ἀπὸ κάτω
[ἦλθε ὁ Χριστὸς ν' ἀναπαυθῆ
Κι' ἀκούστηκε ἡ γλυκεῖα λαλιά του
[λίγο προτοῦ νὰ σταυρωθῆ

Τὸ δάκρυ του δροσιὰ ἀγιασμένη
[ἔχει στὴν ρίζα μου χυθεῖ
Εἶμαι ἡ ἐλιά ἡ τιμημένη.

ΝΙΚΗ ΕΜΜ. ΔΑΜΗΛΑΚΗ

Μαθήτρια Δ' Τάξεως
Γυμνασίου Κοινότητος Κανδάνου

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

1) Οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι
δὲν φροντίζουν τί πρέπει νὰ εἶ-
ναι ἀλλὰ τί πρέπει νὰ φαίνων-
ται ὅτι εἶναι.

2) Μὴν κακολογεῖτε τοὺς ἄλ-
λους διότι μιὰ μέρα καὶ οἱ ἄλλοι
θὰ κακολογήσουν ἐσᾶς.

3) Ἡ πιὸ ἐπιφοβὴ κακία εἶναι
ἐκείνη ποὺ φορᾶει τὴ μάσκα τῆς
καλοκαγαθίας.

4) Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη
τὴν δύναμη νὰ κάμῃ τὸ καλὸ χω-
ρὶς νὰ ἔχη καὶ τὴν δύναμι νὰ κά-
μῃ τὸ κακό,

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ ΜΟΥ

Πᾶνε κι' οἱ διαγωνισμοί,
ποῦ νὰ μὴν ξαναφθάσουν
γιατὶ πολλοὺς θὰ κάνουνε
πίκρα νὰ δοκιμάσουν.

Τὸ πρῶτο μας τὸ μάθημα
γράψαμε στὴ Χημεία.
Μὴν τὰ ρωτᾶς Μαρίκα μου
τάγραφα καὶ τὰ τρία !

— Πῶς ἔγραψες στὰ Φυσικά ;

— Τάγραφα δίχως λάθος.

Κι' ἂν δὲν μοῦ βάλῃ εἴκοσι,
τὸν κόσμο θὰ χαλάσω.

— Στὴν λογικὴ δὲν τάγραψες,
εἶμαι τόσο βεβαία...

— Τι ; Ἄν δὲν πάρω εἴκοσι,
θέλω δεκαενέα !

Μὰ τί σοῦ λέει ἡ Ἄλγεβρα ;
Σὲ δυὸ λεπτὰ τῆς ὥρας,
τὰ ἔλυσα ὁλόσωστα,
καὶ ἔδωσα τὴν κόλλα.

Κιαυτὰ τὰ Νέα τί σοῦ λέν ;
Ποῦ μοῦρθαν οἱ ἐμπνεύσεις ;
Ἡ ἐκθέσις μου θὰ ταχθῆ,
στὶς «ἐκλεκτὲς ἐκθέσεις».

— Πᾶψε Μαρίκα, ἔρχεται
ὁ κύριος Μαραγκάκης,
καὶ θὰ μᾶς πῆ γιὰ τοὺς βαθμοὺς,
τὰ λέμε σὲ λιγάκι.

— Παιδιά, πολλῆς δὲν ἔγραψαν
παράπονο μὴν ἔχουν.
Στὸ μέλλον ἄς διαβάζουνε,
ἂν θέλουν νὰ μὴν πέσουν,

Κι' ἐσὺ Ὁρνεράκη, τί εἶν' αὐτὰ
ποῦ γράφεις στὸ γραπτὸ σου ;
Ποῖα φυσικὰ τὰ γράφουνε,
ποῦ τῶχες τὸ μυαλό σου ;

Γιαυτὸ κι' ἐγὼ ἐπιεικῶς
σοῦ βάζω τώρα «τρία»,
κι' ἔτσι θὰ συμβαδίζουμε,
μαζὶ μὲ τὴ Χημεία.

Μόλις τὰ ἄκουσα αὐτὰ,
ἐπῆγα γιὰ νὰ σκάσω.

᾽Ω !... ἄδικοι Καθηγηταί,
μοῦρχεται νὰ φωνάξω.

Μὰ γιὰ σταθῆτε βρὲ παιδιά,
μὴν κάμω φασαρία.

Μήπως τώρα τὸ ἀριστα
ἀρχίζει ἀπὸ τὸ «τρία» ;

ΖΩΗ ΟΡΝΕΡΑΚΗ

Ηγ' Γ.Θ.Χ

Καθηγητῆς : Βρῆς μου Γιώργο
στὸ χάριτ' τὸν κόλπο τοῦ Τάραντος.
Μαθητῆς : Μὲ ζαλίζει ἡ θάλασ-
σα κ. Καθηγητά.

Καθηγητῆς : Πῶς ἐτόλμησες καὶ
ξαπλώθηκες ἐπάνω στὸ θρανίο ἐνῶ
ἔχομε ἀνάγνωση ;

Μαθητῆς : Μὰ κ. Καθηγητά δὲν
εἶπατε ἅμα βλέπω τελεία νὰ ἀνα-
παύομαι λιγάκι ;

Καθηγητῆς : Νά, διὰ νὰ κατα-
λάβῃς τί εἶναι δορίζων, φαντάσου
ὅτι εὐρίσκεσαι ἐπάνω εἰς ἓνα ὕψο-
μα. Τί ἔχεις ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι
σου ;

Μαθητῆς : Τὸ καπέλο μου κ.
Καθηγητά,

ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΡΙΤΑΚΗ

Ηγ' Γ.Θ.Χ.

Ὁ Καθηγητῆς : Τὸ τελευταῖο
θρανίο νὰ πάῃ ἔξω.

Οἱ μαθηταὶ ! πρόθυμοι πέρουν
τὸ θρανίο καὶ τὸ βγάξουν ἔξω.

ΑΛΕΞ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΙ

Τάξις Η' Γυμνασίου Καστελλίου
Κ.σσάμου

Ὁ καθηγητῆς :

— Ἐέρεις Γιάννη νὰ μᾶς πῆς τί
ἦταν ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ;

Ὁ μαθητῆς :

— Ἦταν πουλι κύριε.

Ὁ καθηγητῆς :

— Μπᾶ ποῦ σοῦ ἦλθε αὐτὴ ἡ
ιδέα ;

Ὁ μαθητῆς :

— Μὰ δὲν ἔχετε ἀκούσει γιὰ τὸ
αὐγὸ τοῦ Κολόμβου ;

Στὸ σχολεῖο ὁ ἐπιμελητῆς.

— Κύριε καθηγητά ὁ Νίκος δὲν
μελέτησε γιατί ἔχει χάσει τὴν γεω-
γραφία του.

Κι' ὁ Νίκος στενοχωρημένος :

— Μὰ δὲν τὴν ἔχασα, ἀπλῶς δὲν
ἔξρω ποῦ τὴν ἔχω.

ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΠΑΙΞΕ ΚΙΘΑΡΑ ΜΟΥ

Σὲ περιβόλι ἀνθισμένο τυφλὸς ἔχει καθίσει
καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς θέλει νὰ δῆ κι' αὐτὸς
τὸν οὐρανὸ, τὴ θάλασσα, τὴν ἀνθισμένη φύση
ὅπως τὴν ὄνειρεύτηκε μὲ χρώματα μὲ φῶς.

«Παῖξε κιθάρα μου γλυκεῖα παῖξε ἓνα τραγοῦδι
ποὺ νὰ μπορῆ μὲ ἀφθαστὴ νὰ φτιάγῃ μαστοριά
μέσα στὴ φαντασία μου τῆς γῆς κάθε λουλουῖδι
καὶ μ' ἀπαλούς χρωματισμούς νὰ βάψῃ τὴ στεριά».

Παῖξε κιθάρα μου καλὴ μὴν κουραστεῖς ἀκόμα
παῖξε μ' αἰθέρια χρώματα ἓνα γλυκὸ σκοπὸ
τραγουδήσε. Τὴν ὁμορφιὰ ποὺ προβάλλε στὸ χῶμα
κάμε νὰ γίνῃ ὄνειρο γιὰ μένα τὸν τυφλὸ».

Κα' ἡ κιθάρα σπλαχνικὴ παίζει γλυκά, προσθέτει
ἓνα γαλάζιο πλαίσιο στὴν ἀνθισμένη γῆ
καὶ μὲ οὐράνια χρώματα τὸ ὄνειρο συνθέτει
λίγη χαρὰ καὶ στὸν τυφλὸ νὰ δώσει προσπαθεῖ.

Καὶ κολυμβᾷ σὲ πέλαγος ὄνειρου κι' ἀνταπάτης
καὶ ψθυρίζει ὀλόθερμα στὸν Πλάστη «εὐχαριστῶ».
Τὰ δακρυσμένα μάτια του περαστικὸς διαβάτης
στ' ἀρχοντικὸ σταθίχανε τοῦ ἡλίου ἓνα λεπτὸ.

ΠΟΠΗ ΧΡΟΝΑΚΗ

Η' τάξεως Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

А А Г Е В П А

Ἄχ τι μελεᾷς, ὦ τι σκοτοῦρα
ἢ Ἄλγεβρα ἢ τρομερὴ
ποὺ στὰ φύλλα μέσα κλείνει
τὴν ψυχὴ τῆς φοβερῆς.

Ἄλγεβρα καταραμένη
πές μου τὶ σοῦχω φταίξει ἐγώ ;
γιατὶ τόσο μὲ παιδεύεις
ὅπου πάω ὅπου σταθῶ ;

Θέλεις πιά νὰ μὲ τρολλάνῃς
μὲ τὰ πλὴν καὶ μὲ τὰ σὺν
μὲ τοὺς τόσους σου τοὺς ὄρους
μὰ τί κακούργα εἶσαι σύ ;

Μοῦ ἔχεις γίνῃ ἐφιάλης
κι' ὁ καῦμός μου ὁ κρυφός
θὰ σὲ μισῶ κακούργα ἔσένα
μέχρι ποὺ νὰ βλέπω φῶς.

ΜΑΡΙΚΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

ΣΤ' τάξεως Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Πολιτισμὸν καλοῦμεν τὴν προοδευτικὴν ἄνοδον
τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν σφαιραὶν τῆς τελειότητος. Ἡ
ἀπόσπασις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ζωώδη κατάστα-
σιν τοῦ πρωτογόνου καὶ ἡ διαμέσου τῶν χιλιετηρί-
δων πρόοδος αὐτοῦ, ὀφειλομένη εἰς τὴν λειτουργίαν
τοῦ λογικοῦ καλεῖται πολιτισμὸς.

Ὁ πρῶτος ἀνθρώπος δὲν διέφερεν ἀπὸ τὰ ζῶα
παρὰ κατὰ τὸ ὅτι ἴστατο ὄρθιος ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν
του καὶ ἦτο προικισμένος μὲ νοῦν ἐν ὑποτυπώδει
καταστάσει.

Τὰ γιγάντια βήματα τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ ἀπε-
τέλεσαν τοὺς προϊστορικοὺς, τοὺς ἱστορικοὺς, τοὺς
μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς συγχρόνους σταθμούς.

Ὁ ἀνθρώπος ἀφ' ἧς ἤρχισε νὰ συγκροτῆ τὴν
οἰκογένειαν εἰσῆλθε εἰς τὴν ἀτέρμονα λεωφόρον τοῦ
πολιτισμοῦ. Μέγας σταθμὸς ἴσως ὁ σπουδαιότερος, εἰ-
νη ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πυρός. Μὲ αὐτὴν ἀποσπᾶται τε-
λειωτικὰ ἀπὸ τὸν ζωώδη κόσμον. Πάυει νὰ καταβρο-
χθίζῃ τὰς νωπὰς σάρκας καὶ θέτει εἰς τὴν ἔξυπνητέη-
σίν του τὰ μέταλλα.

Ὁ Ἡρακλιστος δεινοπαθεῖ, διότι ἐχάρισε εἰς
τοὺς ἀνθρώπους τὸ θεῖον δῶρον τοῦ πυρός. Ἀπὸ τὸν
σταθμὸν αὐτὸν ἡ ἐκπολιτιστικὴ πορεία μεταβάλλε-
ται εἰς καλπασμὸν.

Ἀρχαῖοι λαοὶ καὶ πρωτίστως οἱ Ἕλληνες διη-
μιουργοῦν αἰῶνας πολιτισμοῦ προκαλοῦντες σήμε-
ρον τὸν φθόνον καὶ τὸν θαυμασμὸν καὶ ἀνοίγουν τοὺς
ἀπεράντους ὁρίζοντας τῆς προόδου. Αὐτοὶ πρῶτοι οἱ
ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἐγέννησαν τὴν δίδυμον ἀδελφὴν
τῆς τεχνικῆς προόδου, τὴν σοφίαν. μὲ τοὺς ὑπερλάμ-
πρους πνευματικοὺς κόσμους. Τότε ἀκριβῶς ἀρχίζει ἡ
ἔννοια τοῦ πλήρους πολιτισμοῦ. Τότε εἰς τὴν Ἑλλά-
δα ἐκαλλιιεργήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν, αἱ ὑψικάρηνοι
δρῦς τῆς γνώσεως τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ διεσκορπί-
σθησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Ὅλαι αἱ μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν αἰῶνα πραγμα-
τοποιηθεῖσαι πρόοδοι καὶ ἀνακαλύψεις ξεκινοῦν ἀ-
πὸ τὸ κύτταρον τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ πνευ-
ματικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῶν καθ' ἡ-
μᾶς χρόνων ἐν πολλοῖς ὑστεροῦν ἐκείνων.

Πολιτισμὸς εἶναι ἡ συνισταμένη καὶ ἡ ἐκδήλω-
σις πολλῶν ἀνθρωπίνων προσπαθειῶν πρὸς κἀτὶ τὸ τε-
λειότερον. Ἡ ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν,
ἡ παντελής ἐξάλειψις τῆς ἀγραμματοσύνης, ἡ εὐρεία
χρῆσις τῶν ἐφευρέσεων καὶ πρωτίστως ἡ καλωσύνη
τῶν ἀνθρώπων συνιστοῦν τὸν πολιτισμὸν.

Τὸ πῦρ τοῦ Ἡρακλιστου, ὁ ἠλεκτρισμὸς τοῦ Θα-
λῆ Μιλησίου, οἱ φυσικοὶ νόμοι τοῦ Ἀρχιμήδους τοῦ
Σακρατόου, τοῦ Πλάτωνος καὶ τῆς πλειάδος τῶν
Ἑλλήνων σοφῶν, αἱ ἀστραφαὶ τοῦ νοῦ, τοῦ Γουτεμ-
βεργίου ἢ τυπογραφία, τοῦ Παστέρ τὸ μικρόβιον,
τοῦ Φούλτονος ὁ ἀτμὸς, τῶν ἀδελφῶν Ράιτ τὸ ἀερό-
στατον, τοῦ Φλέμινγκ ἡ πενικιλίνη, τῶν ἀτομικῶν
ἐπιστημόνων ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου, εἶναι μερι-
καὶ ἀπὸ τὰς βαθμίδας τοῦ πολιτισμοῦ.

ΚΙΚΗ ΣΚΑΡΑΚΗ Τάξις Η' Γαλλικοῦ.

ΤΟ ΔΕΚΑΕΞΑΣΕΛΙΔΟ. Ἡ ὑποδοχή πού ἔβηκε τὸ δεκαεξασέλιδο τεύχος μᾶς ἐνισχύει νὰ συνεχίσουμε τὴν δεκαεξασέλιδη ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ παρὰ τὶς τόσες δυσκολίες. Δὲν μπορούμε νὰ εὐχαριστήσωμε ἕνα-ἕνα χωριστὰ ὄσους καὶ ὄσες μᾶς ἔγραψαν σχετικά. Ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ τοὺς εὐχαριστοῦμε ὄλους καὶ τοὺς ὑποσχόμεθα γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὅτι προσπαθοῦμε πάντα γιὰ τὴν βελτίωση καὶ τὴν κανονικὴ ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ τους, γιατί δικό τους ἔγινε πιά, τοῦ κάθε μαθητοῦ καὶ μαθητριάς δημιουργη-μα.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ. Ὅπως πληροφοροῦμεθα πολὺ πλούσια εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ κίνηση τῶν Γυμνασίων τῶν Χανίων καὶ ὅλης τῆς Κρήτης Διαλέξεις, ἑορτές, ἔρανοι, παραστάσεις κλπ. ἀποτελοῦν τὸ συμπλήρωμα τῆς ἄλλης γόνιμης σχολικῆς ἐργασίας. Ἔτσι ἀποδεικνύεται περίτρανα ἡ ὑπεροχή, ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ, τοῦ σημερινοῦ μαθητοῦ, παρὰ τὰς ἀμφιβολίας ἑνὸς μέρους τῆς κοινω-νίας.

ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ. Παρακαλοῦμε θερμῶς τοὺς σεβαστοὺς μᾶς γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς ὄλων τῶν γυμνασίων τῆς Κρήτης νὰ μᾶς στείλουν τὴν συνεργασία τους σὲ θέματα τῆς ἐιδικότητός των, ὑπὸ μορφήν μαθημάτων ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ ἐκ τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν. Νὰ εἶναι δὲ βέβαιοι, ὅτι θὰ προσφέρουν μιὰ θετικὴ ἐξυπηρέτηση καὶ στοὺς μαθητὰς των καὶ σ' ὄλους τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητριάς τῆς Κρήτης, οἱ ὅποιοι σὰν μόνο γνήσιοι καὶ ἀσφαλῆ ὀδηγοὶ ἔχουν τὶς γνώ-μες καὶ τὰ φῶτα τῶν καθηγητῶν τους. Τέτοια μαθήματα καὶ ἐπιστημονικὰ σημειώματα ἀρχίσαμε νὰ δημοσιεύωμε ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεύχος.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΣ. Ἦλθε ἡ στιγμή νὰ μιλήσωμε καὶ λίγο αὐστηρὰ, ὅσο καὶ νὰ θέλαμε νὰ ἀποσιωπήσωμε τὸ πράγμα.

Πρόκειται γιὰ τὶς ἀντιγραφές,

γιὰ τὶς ἀντιγραμμένες συνεργασίες πού μᾶς ἐστάλησαν καὶ πού μερικὲς δυστυχῶς μᾶς ξέφυγαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν. Αὐτὸ δὲν τιμᾷ καθόλου τοὺς μαθητὰς καὶ δὲν ταιριάζει μὲ κείνα πού διδάσκονται. Ἐλάβαμε δυστυχῶς, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῶς, πολλὰ γράμματα πού μᾶς καταγγέλλουν ποῖο καὶ ποῖο κομμάτι εἶναι ἀντιγραμμένο καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι ἀντιγραμμένο. Μᾶς ἔγραψαν καὶ μαθηταὶ καὶ πολῖται καὶ καθηγηταὶ σχετικῶς. Τίποτα ἀντιγραμμένο δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ, διότι τὸ περιοδικὸ διαδίδεται ἀπὸ πολλὰς χιλιάδες κόσμο κι' ἂν δὲν τὸ βρῆ ὁ ἕνας θὰ τὸ βρῆ ὁ ἄλλος. Σήμερο καταγγέλλομε τὸ συμμαθητὴ μᾶς ὁ ὁποῖος μᾶς ἔστειλε τὸ ποίημα «τὸ ψέμμα» πού δημοσιεύθηκε στὸ προηγούμενο τεύχος, ὅτι εἶναι τελείως ἀντιγραμμένο ἀπὸ γνωστὸ δι-βλίο. Δὲν θέλομε νὰ κάνωμε τὴν παραβολὴ γιὰ τὴν ρεζιλευόμεστε περισσότερον. Ἔχουν δημοσιευτὴ καὶ κανένα—δύο ἄλλα ἀντιγραμμένα. Θὰ τὰ ἀναφέρωμε μελλοντικὰ ὄλα. Φίλοι μᾶς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ντροπὴ καὶ ἀνήθικο νὰ θάζωμε τὴν ὑπογραφή μᾶς κάτω ἀπὸ ξένα κείμενα καὶ νὰ λέμε πὼς εἶναι δικὰ μᾶς, φέρνομε καὶ ποινικὴ εὐθύνη μὲ τὸ νόμο «περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας». Ὅποιος δὲν μπορεῖ νὰ γράψῃ τώρα στὴν ἀρχή, ἄς μελετήσῃ πρώτα, ἄς προσπαθῆσῃ καὶ ἀσφαλῶς θὰ κατορθώσῃ νὰ γράψῃ κάτι δικό του. Αὐτὸ εἶναι τὸ τίμιο, τὸ ἠθικὸ καὶ τὸ σωστό.—Στοιχεῖα μπορούμε νὰ πάρωμε, διασκευῆ μπορούμε νὰ κάνωμε, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμε καὶ ἀπὸ ποῦ πήραμε τὰ στοιχεῖα αὐτά. Ἐπίσης καὶ στὰ ἀνέκδοτα καὶ στὰ περιεργα, καὶ στὶς ἀσκήσεις κ.λ.π. πρέπει νὰ ἀναφέρωμε ἀπὸ ποῦ τὰ πήραμε. Μπορεῖ νὰ εἴμαστε μικροὶ καὶ νὰ νομίζωμε ὅτι δὲν ἔχομε εὐθύνη καὶ ὁμως ὅταν ἀπὸ τώρα συνηθίσωμε σ' αὐτὰ τί θὰ γίνωμε μεθαύριο;

Ἡ κάθε λύπη ἔναι πικρὴ μὰ κι' ἡ ὀρφάνια πάλι σὲ κάνει μὲ ἀπελπισιὰ νὰ γέρνης τὸ κεφάλι.

Σφίγγει μὲ πόνο τὴν καρδιά καὶ πνίγει τὶς χαρὲς καὶ ξεριζώνει ἀπ' τὴ ψυχὴ τὶς πιδὸ κρυφὲς εὐχὲς.

Τὰ μάτια κάθε ὀρφανοῦ, ὁ πόνος στεφανώνει καὶ τὰ χεῖλάκια τὰ ὠχρά, ἡ πίκρα μαραζώνει,

Ἄν πᾶν τ' ὀρφανό, τὴ λύπη ἀντικρύζει! Καὶ τὴ στιγμὴ πού χαίρεται σὰν θυμηθῆ, δακρῦζει...

ΚΙΚΗ ΣΚΑΡΑΚΗ
Τάξις Η' Γαλλικοῦ

ΟΙ ΚΑΚΙΕΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΟΥ

(Μετάφρασις ἀπὸ τὸν ποιητικὸν θη-συρὸν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου).

Χριστέ μου, πὼς κουράστηκα, πὼς θέλω ν' ἀνασάνω! τὰ θάσανα μὲ τσάκισαν, δὲν ξέρω τί νὰ κάνω!

Τ' ἀνήμερα θηρία, σπαράξανε τὰ σπλάχνα μου σὰν ἔβηκαν εὐκαιρία!

Μ' ἀφήσαν οἱ δυνάμεις μου πειὰ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω. Κακοὺς ἐχθροὺς βαρέθηκα χωρὶς νὰ τοὺς μισήσω.

Χριστέ μου τώρα δέξε με νὰ μῶ μες τὴ φωλιὰ σου νὰ ζήσω τὴν αἰώνια Ζωὴ στὴν ἀγκαλιὰ Σου.

ΠΟΥΜΝΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΚΗ
Τάξις ΣΤ' Γ.Θ.Χ.

ΕΞΥΠΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στὸν Γιαννάκη πού ἔκαμε μιὰ ἀταξία, τοῦ λέγει ὁ πατέρας του.

—Τώρα τί νὰ σοῦ κάνω Γιαννάκη νὰ σὲ δεῖρω;

—Τὶ μὲ ρωτᾷς μπαμπᾶ λέγει ὁ ὁ Γιαννάκης.

Μήπως μὲ ρωτᾷς ὄσες φορὲς μὲ δέρνεις;

ΤΣΙΝΑΡΑΚΗΣ ΑΝΔ. Ζβ' Γ. Βάμου.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ἀγγελάκη Εὐστ. Η Κλ ΑΓΧ.
Τὸ σατιρικό καλὸ. Προτιμοῦμε τὰ εὐθυμο περιεχόμενα.

Χατζηδάκη Κρίνα Στ Γυμν. Βήμου.

Τὰ ανέκδοτα καλὰ. Στείλε ἄλλα μὲ εὐθυμο περιεχόμενο.

Ζερβιάνη Μάρια Στ' Γυμν. Νεσπέλεως.

Τὸ εὐθυμογράφημα καλὸ. Θὰ δημοσιευθῆ.

Τσιμιτάκη Κ. τξ. Η' Γυμν. Σητείας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὰ ποιηματάκια δὲν εἶναι σὲ κατάλληλη γλώσσα γραμμένα. «Ἡ Καθαριότης» εἶναι ἀντιγραμμένο ἀπὸ ἓνα ἀναγνωστικό παλαιᾶς ἐποχῆς. Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιό σας περιμένουμε καλὲς συνεργασίες.

Βορβολάκη Κατίνα τξ Η' Γαλλ Σχολῆ.

Τὸ θέμα καλὸ, ὑστερεῖ λίγο στὴν τεχνική του. Στείλὲ το συντομώτερο.

Σιαρᾶκη Κική Γ' Γαλλ. Σχολῆ.

Τὸ ποίημα θὰ δημοσιευθῆ.
Πολυγιώργη Στέλλα Γ' Γ. Θ. Ρ.
Δεχόμεθα μὲ χαρὰ κάθε συνεργασία ἀπὸ τὸ Γυμνάσιό σας. Στείλε μας κάτι σχετικὸ μὲ τὴ μαθητικὴ ζωὴ καὶ τὴν τάξιν σας

Φρυγγεδάκη Ἀργυρῶ Εὐ' Γ. Θ. Χ.

Οἱ πρώτες στροφές καλύτερες.

Ντιγριντάκη Ἰωάνν. Δ' τξ. Ἐκκλ. Σχολῆς.

Ἐγκρίνεται.
Χρονάκη Πόπη Η' Γυμν. Ἰερσπέτρας.

Καλὴ μας συνεργάτις μὲ ἐνθουσιασμὸ παίρνουμε κάθε σου γράμμα. Σὲ θεωροῦμε ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ περιοδικοῦ. Φρόντισε γιὰ τὴν καθολικὴ κυκλοφορία στὸ καλὸ σας καὶ πάντα πρόθυμο Γυμνάσιό σας, τώρα μὲ τὸ 16σέλιδο. Ἡ συνεργασία σου καλὴ.

Μαριτάκη Ὀγγ. Σμ Γ. Θ. Χ.

Ἐγκρίνεται.
Δικμάντη Στυροῦλα Ζ Κλ. Γ. Θ. Χ.

Τὸ θέμα καλὸ καὶ συμβολικὸ, ἀλλὰ συνηθισμένο. Στείλε μας ἄλλο.

Μυροματάκη Ἐλευθ Στ Γ. Θ. Χ.

Στείλὲ μας καλύτερα μιά σου ἐκθεσοῦλα. Προτιμοῦμε θέματα βγαλμένα ἀπὸ τοὺς ἰδίους μαθητὲς καὶ μαθήτριες. Γράφεις γιὰ Πάουερ καὶ γιὰ τράμ κλπ. Ἐδῶ τέτοια δὲν ὑπάρχουν.

Παπαδάκη Κρίναν Η' Γυμν.

Ἰερσπέτρας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ τόσο ὄρατα λόγια σου πρὸς τὴν «Μαθ. Ἠχώ». Ἀλήθεια ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ μαθητικοῦ κόσμου δὲν περιγράφεται γιὰ τὸ περιοδικό του. Ἡ μελέτη σου «ἡ μάνα» παλὺ καλὴ. Σὲ συχαίρομε. Δυστυχῶς ὅμως πέρασε ἡ ἐπικαιρότης της γιὰ δημοσίευση. Στείλε μας ἄλλη συνεργασία σύντομη ὅμως. Ἡ τάξις σας ἔχει πολλὰ ταλέντα. Μπράβο σας. Δὲν παύομε νὰ μιλοῦμε μὲ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ Γυμνάσιό σας.

Δεσποάκη Θεοχάρη Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος.

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια καὶ τὴ φροντίδα σας. Τὸ περιοδικὸ εἶναι καὶ δικό σας. Περιμένουμε τὴν κίνηση τοῦ γυμνασίου σας καὶ συνεργασία τῶν καθηγητῶν σας.

Χριστοδουλάκη Ἀλεξ. Η' Γυμ. Καστελλίου Κισσάμου

Νὰ στέλνης σὲ χωριστὴ κόλλα τὰ ανέκδοτα καὶ σὲ χωριστὴ τίς ἀσκήσεις. Νὰ γράφης καὶ τὴν λύσιν αὐτὰ τὰ λέμε σ' ὄλους.

Παχάκη Νικ. ΣΤ' Α. Γ. Χ.

Καλὰ.
Διακόπουλον Ἰω. Εα'. Β. Γ. Χ.

Δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον.

Κρευσκακή Ἐμμ. Ζ' Γυμν. Καστελ. Κισ.

Πολὺ πτωχὸ τὸ ποιηματάκι σου. Στείλε μας ἄλλο. Πρέπει νὰ δημοσιεύουμε πλέον μόνον καλὰ ποιήματα. Μᾶς διαβάζουν πολλὲς χιλιάδες μαθητῶν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Κρήτης καὶ πρέπει πάντα νὰ ἐπιδιόκουμε τὸ ἄριστο.

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ

Θὰ κυκλοφορήσῃ πανηγυρικὸ ἀφιερωμένο ἰστὴ μεγάλῃ μας ἐθνικῇ ἑορτῇ μὲ πρωτότυπα περιεχόμενα μαθητικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ. Πρέπει νὰ τὲ ἀγοράσουν ὅλοι ἀνεξίτητοι οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι. Θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν.

Ἀλιγιζάκη Χρυσούλα Ζ' Κλασ. Γ. Θ. Χ.

Ξαναστεῖλε τὸ ποίημα σὲ χωριστὴ κόλλα.
Μυροειδῆ Δημ. Δ' Γυμν. Νεσπέλεως.

Μόνον τὰ παιδικὰ καὶ μαθητικὰ ανέκδοτα μᾶς ἐνδιαφέρουν.

Κτενιδάκη Ἀνδρ. ΣΤ'. Ἐκκλ. Σχολῆς.

Τὸ ἔμμετρο γιὰ τὴ Μαθ. Ἠχώ μᾶς ἐνθουσιάζει.

Τριχάκη Ἐλευθερία ΣΤ'. Γυμ. Καστελλίου.

Θέλει διόρθωμα. Στείλε ἄλλο σύντομο καὶ μαθητικό.

Σαυράκη Στυλ. Ζ'. Β. Γ. Χ.

Τὸ ποίημα καλὸ.
Ψυλλάκη Στέλλιον Ηγ' Πρ

Τὸ θέμα καλὸ. Τέτοια θέματα τὰ προτιμοῦμε. Γράψε το καθαρὰ καὶ ξαναστεῖλε το. Γράψε ἀπὸ πού πῆρες τὰ στοιχεῖα.

Βαγιάνη Β. Η' Πρ.

Διασκεύασέ το σὲ μονάχα μαθητικό καὶ ξαναστεῖλε το.

Μακοῦ Ρ. τὰ ΕΒ' Γ. Θ. Χ.

Γράψε μας ἄλλο μαθητικό. Ἀυτὰ πού γράφης τὰ διαβάζουμε σὲ ἄλλα περιοδικὰ.

Τσίαν Κων/νον Ζ' Πρ.

Γράψε ἓνα μαθητικό διήγημα.
Φρυγιδάκη Ἐλένη ΣΤ'. Γυμ. Νεσπέλεως.

Καλὰ.
Τζωρτζάκη Ὑβόνη Γαλλ. Σχολῆ.

Ἐγκρίνεται.
Κουρίνον Μανώλην Ἀγιον Νικόλαον,

Τὰ Κοητικὰ νάκλια τὰ προτιμοῦμε. Ξαναστεῖλε μας ἄλλο καθαρογράμμενο. Ἄν μπορῆς μὲ ὑπόθεση μαθητικὴ

Σιαρᾶκη Κική Η' Γαλλ. Σχολῆ.

Ἐγκρίνεται.
Μαριτάκη Γεώργ. Ἐκκλ. Σχολῆ Κρήτης

Τὸ θέμα συνηθισμένο. Στείλετέ μας πρωτότυπα θέματα.

Δραμιτινοῦ Ἐδωγγελία Γ. Θ. Ρ.

Μιά καλὴ μελέτη γιὰ τὴ δημοτικὴ ποίηση θέλαμε. Οἱ στίχοι καλοὶ.

Βακαλουδάκη Ἐμμ. Δα' Β. Γ. Χ.

Καλὸ τὸ «τριαντάφυλλο».

Κεραμιζάκη Ἐμμ. Γυμν. Κολυμβρίου

Στείλε μας μιά καλὴ σου ἐκθεση ἢ περιγραφή τοῦ Γυμνασίου σας. Τὸ θέμα «τὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος» εἶναι δύσκολο γιὰ σένα.

Τρικήνην Κυρ Γυμ. Νεαπόλεως.
Σὲ εὐχαριστοῦμε. Στείλε μας ἄλλο θέμα πιδ ἐνδιαφέρον καὶ ἀσυνήθιστο. Συμβουλευέσθε τοὺς καθηγητὰς σας.

Ταινάρικην 'Ιω. ΣΤ'. Γυμ. Β. Χ. μ. Προχειρογραμμένα. Γιατὶ δὲν γράφεις ἔτσι πού εἴπαμε;

Τουρλακίην 'Αντ. 'Εκκλ. Σχολή. 'Ἐχει ἐνδιαφέρον ἢ περιγραφή τῆς Σχολῆς σας.

'Αποστολάκην Πολύπικρον 'Εκκλησιαστικῆ Σχολή.

Σὲ εὐχαριστοῦμε. Στείλε μας ἓνα πρᾶγμα καὶ καλογραμμένο.

Χρυστάκη Εἰρήνη ΗΒ'. Γ. Θ. Χ. Καλά.

Πρωτοπαπιδάκη Μιράντα Ε'. Γ. κ. λ. Σχολή.

'Ἐγκρίνεται. Ζημιτάκην 'Ιωσ. Ζ'. Πρ.

Νὰ στείλης ἓνα σύντομο ποίημα. Χατζιδάκη Μαρίας ΣΤ'. Γυμν. 'Ιερσπέτρας.

Τὰ καλὰ σας λόγια μᾶς δίνουν θάρρος. Τὸ σατρικὸ ποιηματάκι ὑποφερτό.

Γεωργιλάκην Δημήτ. Η'. Γυμν. Καστελλίου.

Στείλε μας ἄλλο πιδ ἐνδιαφέρον. Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Χριστουλάκην Γεώργ. Ε'. 'Εμ. Σχ. Χανίων.

Γράφε μας σὲ κόλλα διαγωνισμοῦ.

'Αρχον 'Εμμ. 'Αγιον Νικέλκον.

Στείλε μας μαθητικά καὶ σχολικά δίστιχα.

Βουβολάκην 'Ον. Εκ' Α. Γ. Χ. Στείλε μας κάτι μαθητικό.

Τζιμπουρτζήν Νίκον Νεαπολιν Κρήτης.

'Ελάβομεν τὴν συνεργασίαν σου. Σχρτζετακίην <εοδ. 'Εμμ. Σχολή Χανίων.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Τὸ περιοδικὸ εἶναι καὶ δικό σας Ζήτησε τὰ προηγούμενα. ἸΜᾶς εὐχαριστεῖ ἢ συνεργασία σου. Στείλε μας τίποτ μαθητικό.

Σεϊμένην 'Ορ. Δβ' Β Γ. Χ. Στείλε μας ἄλλο τίποτα.

Μκυριγιαννάκη Μαρίας Ζβ'. Κλ. Γ. Θ. Χ.

'Ελάβαμε τὴν συνεργασία σου. 'Ορνερικὴ Ζυή Ηγ'. Γ. Θ. Χ.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καλλιτσάκην Χρ. ἀπέφ. Γυμ. Βέμου.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ πού δὲν μᾶς ξεχνᾶς.

'Αποστολάκην Γεωργ. Δ. Ε Σ Χ. Στείλε μας τὸ ποίημα συντομυμένο.

Μαθισυδάκην Δημ. Ζβ'. Πρ.

'Ελήφθη ὑπ' ὄψει ἢ συνεργασία σου.

Νταουκάκη Δέσπω Ε'. Γυμ. Θ Ρ. θ.

Προτιμοῦμε μαθητικά θέματα. Στζουρουλάκην Μιλ. Ζ'. Πρ.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι ὑστερεῖ. Φαίνεται ὅμως μὰ προδιάθεση. Νὰ προσπαθήσης.

Παπαδογιάννην Γ'. Γυμν. Κκ στελλίου.

Τὸ θέμα σου πολὺ συνηθισμένο. Μενεγάκην Νικολ. 'Εκκλ. Σχολή.

Τὸ ποίημα ὑστερεῖ. Σεφουλάκην 'Αντ. 'Εκ. Σχολή.

Τὸ θέμα σου συνηθισμένο. Δαρκετινεῦ Εὐγγυ Γυμ. Θ, Ρεθ.

'Ελήφθη ἢ συνεργασία σου. Τὸ «Στὴν Ἑλλάδα» θὰ δημοσιευθῇ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Γαλκνάκην Νώνταν Η' Πρ.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

Παρδάκην Κλ. ΣΤ Α' Γ. Χ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰ ἔμμετρα λόγια πού μᾶς γράφης

'Απαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 25 Φεβρ.

'Επαναλαμβάνομε πάλι ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα θέματα εἶναι κυρίως μαθητικὸ περιεχομένου, καλογραμμένα, πρωτότυπα καὶ σύντομα. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἢ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

Παρδάκην Κλ. ΣΤ Α' Γ. Χ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰ ἔμμετρα λόγια πού μᾶς γράφης

'Απαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 25 Φεβρ.

'Επαναλαμβάνομε πάλι ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα θέματα εἶναι κυρίως μαθητικὸ περιεχομένου, καλογραμμένα, πρωτότυπα καὶ σύντομα. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἢ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

Παρδάκην Κλ. ΣΤ Α' Γ. Χ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰ ἔμμετρα λόγια πού μᾶς γράφης

'Απαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 25 Φεβρ.

'Επαναλαμβάνομε πάλι ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα θέματα εἶναι κυρίως μαθητικὸ περιεχομένου, καλογραμμένα, πρωτότυπα καὶ σύντομα. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἢ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

Παρδάκην Κλ. ΣΤ Α' Γ. Χ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰ ἔμμετρα λόγια πού μᾶς γράφης

'Απαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 25 Φεβρ.

'Επαναλαμβάνομε πάλι ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα θέματα εἶναι κυρίως μαθητικὸ περιεχομένου, καλογραμμένα, πρωτότυπα καὶ σύντομα. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἢ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

Παρδάκην Κλ. ΣΤ Α' Γ. Χ.

Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὰ ἔμμετρα λόγια πού μᾶς γράφης

'Απαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 25 Φεβρ.

'Επαναλαμβάνομε πάλι ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα θέματα εἶναι κυρίως μαθητικὸ περιεχομένου, καλογραμμένα, πρωτότυπα καὶ σύντομα. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀκόμη ἢ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Τὸ εὐθύμο ποιηματάκι σου καλὸ. Καὶ τὰ ἄλλα καλά.

Τὸ ποίημά σου ὑστερεῖ στὸ στίχο καὶ μέτρο.

πνευματικὴ παραγωγή τῶν συμμαθητῶν καὶ συμμαθητριῶν μας. Στὸ κάθε φύλλο περιμένο με καὶ κάτι καλύτερο. Τὸ περιοδικὸ μας πρέπει νὰ γίνῃ σιγὰ—σιγὰ λογοτεχνικὸ, μὲ ἀξιώσεις.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

'Ο ἔλέφας, ὁ κόρακας, ὁ κύκνος καὶ ὁ ἀητὸς ζοῦν 100 χρόνια, ὁ κροκόδειλος 300, ἡ χελώνα 350 καὶ ἡ φάλαινα 500.

Σὲ μερικὲς περιοχὲς τῆς Ν. Ζηλανδίας ὑπάρχουν μικρὲς λιμνοῦλες μὲ καυτὸ νερὸ πού οἱ κάτοικοι τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ πλύσιμο ἄλλὰ καὶ γιὰ μαγείρεμα.

'Ο κομήτης τοῦ Χίλλεῦ συμπληρώνει τὴν τροχιά του μέσα σὲ 76 χρόνια καὶ 3 μῆνες. Κάνει δηλαδὴ 76 χρόνια περίπου γιὰ νὰ ξαναφανῇ.

Οἱ ἄνθρωποι καλλιεργοῦν τίς ντομάτες πρὸ πολλοῦ. Ποτὲ ὅμως δὲν ἤξεραν ὅτι τρώγονται ἀλλὰ τίς φύτευαν στοὺς ἀνθόκηπους σὰν λουλούδια.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50.000.000.000 κύτταρα.

Στὴν Ἰαπωνία κάποια ἐποχὴ ἀπαγορευόταν νὰ μιλᾶνε μπρὸς στὰ λουλούδια.

Στὴν Ἀφρική ὑπάρχει ἓνα ἔντομο πού ἔχει μῆκος 20 ἑκατοστά! Δικαίως λοιπὸν τὸ ὠνόμασαν «Γολιάθ»!

Κατὰ τὴ γνώμη μᾶς Ἀγγλίδας κτηνοτρόφου, ἢ μουσικῆ εὐχαριστεῖ πολὺ τίς ἀγελάδες. Τίς κάνει ἥσυχες καὶ καλύτερεῖει τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτος.

Στὴν Αὐστραλία, ἐπειδὴ δλόκληρη ἢ ἠπειρος βρίσκεται στὸ νότιο ἡμισφαίριο, οἱ ἐποχὲς εἶναι ἀντίστροφες ἀπ' τίς δικές μας.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ ΕΛΕΝΗ ΣΤ'. Γυμν. Νεαπόλεως.

ΕΜΜΑΝ. Ι. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ
Μαθητὴς Ζ' Τάξεως
Γυμν. Νεαπόλεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

109) Τετραψηφίου τινός αριθμού, τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων του εἶναι 19. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἐξ ἀριστερῶν ψηφίων σὺν τῷ πρῶτον ἐκ δεξιῶν, πλὴν τοῦ δευτέρου ἐκ δεξιῶν εἶναι ἴσον μὲ 9. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἄκρων ψηφίων πλὴν τοῦ ἀθροίσματος τῶν δύο μέσων εἶναι —9. Ἐὰν ἀλλάξωμεν τὴν θέσιν τῶν δύο ἄκρων ψηφίων προκύπτει ἀριθμὸς κατὰ 2997 μεγαλύτερος τοῦ πρώτου. Ποῖος ὁ ἀριθμὸς ;

Παπαδογιάννης, Ἐμμ. Ἡ' Κλ. Βάμου.

110) Νὰ δεიχθῆ ὅτι : Ἡ εὐθεῖα ἢ ὀριζομένη ὑπὸ τῆς τομῆς τῶν διχοτόμων τῶν γωνιῶν ΑΔ καὶ ΒΔ τραπεζίου ΑΒΓΔ εἶναι παράλληλος πρὸς τὰς βάσεις.

Κουκουράκης, Ἐμμ. Ἡ' Κλ. Βάμου.

111) Νὰ κατασκευασθῆ τρίγωνον ΑΒΓ, ἐκ τῆς βάσεως ΒΓ καὶ ἐκ τοῦ ὕψους ΑΔ καὶ ἐκ τῆς διαμέσου ΒΕ.

Τσοντάκης Ι. Ηβ' Πρ.

112) Ἐὰν τραπεζίου μία τῶν μὴ παραλλήλων πλευρῶν εἶναι κάθετος ἐπὶ τὰς βάσεις καὶ αἱ διαγώνιοι εἶναι κάθετοι, νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι καὶ τὸ ὕψος εἶναι μέσον ἀνάλογον τῶν βάσεων.

Μαρκουλάκης Γρ. Ηβ' ρ.

113) Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα : $x + y = 11, 2 \phi \omega = x (\phi \tau \omega), x^2 + \phi^2 \tau \omega^2 = 49.$

Λιονῆς, Ἰωάνν. Ηβ' Πρ.

114) Ἐὰν Μ εἶναι τυχὸν σημείον τοῦ ὕψους ΑΔ τριγώνου ΑΒΓ νὰ δεიχθῆ ἡ σχέσις : $AB^2 - AP^2 = MB^2 - MP^2.$

Σταματάκης Νικ. Ζγ' Πρ.

115) Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις $x : \lambda = (x - \lambda) : (x - 1)$ καὶ νὰ ὀρισθῆ διὰ ποίας τιμᾶς τοῦ λ ἡ ἐξίσωσις αὕτη ἔχει ρίζας πραγματικὰς.

116) Διὰ ποίας τιμᾶς τοῦ μ ἡ ἐξίσωσις $x^2 - 2(2\mu + 1)x + 5\mu^2 + 4\mu - 3 = 0$ ἔχει ρίζας πραγματικὰς.

Κουλιόπουλος Ἰωάνν. Ηγ' Πρ.

117) Νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ παράστασις $2(1 - \eta\mu^2 \alpha \sigma \nu^2 \alpha)^2 - (\eta\mu 8 \alpha \tau \sigma \nu 8 \alpha)$ εἶναι ἀνεξάρτητος τοῦ α.

118) Νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι $\eta\mu 3 \alpha \sigma \tau \epsilon \mu \alpha - \sigma \nu 3 \alpha \sigma \tau \epsilon \mu \alpha = 2.$

Κων)νος Η. Μπουζάκης Ηγ' Πρ.

Ἐπιπλοῦς λύσεις τῶν ἀσκήσεων τοῦ 8ου φύλλου μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι : Μπαταρισάκης Ἐμμ. ΣΤβ' Β.Γ.Χ. 102, 104, 105. Νικο-

λιδάκης Κ. Ζγ' Πρ. 104, 105 Χριστινάκης Βασ. ΣΤβ' Β.Γ.Χ. 24, 5. Παπαδογιάννης Ἰωάνν. Ζ' Καστελλίου Κισάμου 102, 104, 105, 106, 107. Ντουντουνάκης Ἀλκ. Ζγ' Πρ. 104, 105 Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πρ. 102, 103, 104, 105, 106, 108, Λιωνῆς Ἰωάνν. Ηβ' Πρ. 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108. Ἀποστολάκης Γεώργ. Δ' Ε.Σ.Χ. 102, 104. Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α.Γ.Χ. 102, 104, 105. Τσίκας Κων. Ζγ' Πρ. 104, 105.

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

7) Σ' ἓνα μῆγα πύργο στένει, σ' ἓνα χρόνον ξετελεύει, ἀπὸ μέσα πατωσιές κι' ἀπὸ ἔξω σκαλωσιές.

Μουντάκης Κων. Η' Καστ. Κισσ.

8) Κανεῖς δὲν τόφαγε ποτὲ οὔτε ὠμὸ οὔτε βραστὸ, Κι' ὅμως κανεῖς δὲν θὰ μᾶς πῆ ὅτι δὲν ἔφαγε ἀπὸ αὐτὸ.

Στυλιανῆκη Ἀργ. Ηγ' ΓΘΧ

9) Πῶς λέγεται ἐκεῖνος ποὺ χалаίει μάντρες ;

10) Ποῖο φρούτο σὲ διατάσσει. Μαρκευλάκης Π. Ηβ' Ηρ.

11) Ἐὰν $a = \omega, b = \gamma \dots$ Νὰ ἀναγνώσθῃ ἡ φράσις :

Ἐκ μπουμ υπεζαιωηαμ μπουαμ νυχπηζσ οωπ ωθηηζσ.

Χειλαδάκης Ἀντ. Ζγ' Πρ.

12) Ποῖος πέθανε δυὸ φορές ἐνὸς ἐγγενήθηκε μιὰ.

Κοτσολάκης Ν. Δκ' Β.Γ.Χ.

13) Ποῖο παιδί δὲν εἶναι υἱὸς τῆς μητέρας του ;

Κυβερνητάκης Ἐμμ. Ηβ' Πρ.

14) Νὰ ἀναγνώσθῃ ἡ φράσις : ιιιιι ντα ντα ἀλό ἀλό, ἀλό.

15) Τι εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὅσο προσθέτεις μικραίνει καὶ ὅσο ἀφαιρεῖς μεγαλώνεις.

16) Γιατί δὲν δρέχει δύο ἡμέρες συνέχεια ;

17) Τι λέγει ἡ φράσις 6 εἰς 2 x Φ εἰς εἰς.

18) Ἐὰν ὁ 18 γίνεται διαδοχικῶς 18, 11, 6, 3, 2 πῶς γίνεται ὁ 27 ;

19) Νὰ ἀναγνώσθῃ ὀρθῶς ἡ φράσις :

Διὰ νὰ εἴμεθα τοῦ νόμου δοῦλοι νὰ ζῶμεν πρέπει ἐλεύθεροι :

Κων)νος Η. Μπουζάκης Ηγ' Πρ.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TESTS

ΤΟΥ 8ου ΤΕΥΧΟΥΣ

1) -Αλλάτ' μ' ἀνά = Ἀλαμ' ἀνά. 2) Σερβία—Σέρβια 3) Ἀντιξίτο = Ἀντίο 4) Ἰονιον. 5) Ρῆγα, 6) Ἐκεῖ ποὺ θέλεις νὰ φυτρώγῃ πρασινάδα μὴ πατᾶς μὲ λασπωμένα πόδια.

Ἐπιπλοῦς λύσεις τῶν tests μᾶς ἐστὲν οἱ :

Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α'. Γ.Χ. 1, 2, 3, 5. Τσίκας Κων. Ζγ' Πρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6. Ἀποστολάκης Γεωγ. Δ' Ε.Σ.Χ. 1, 3, 6. Σταυρουλάκης Γεώργ. ΣΤβ' Α.Γ.Χ. 1, 2. Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πρ. 1, 3, 6. Ντουντουνάκης Ἀλκ. Ζγ' Πρ. 1—6. Χριστουλάκης Γ. Ε' Ε.Σ.Χ. 1, 3, 4, 5. Χριστουλάκη Ἐλ. Βάμου 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14. Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ' Ε.Σ.Χ. 1, 2, 3, 4, 5. Χριστινάκης Βασ. ΣΤβ' Β.Γ.Χ. 1, 2. Νικολιδάκης Κ. Ζγ' Πρ. 1—6. Στυλιανῆκη Κ. Γβ' Β.Γ.Χ. 1, 3. Μπαταρισάκης Ἐμμ. ΣΤβ' Β.Γ.Χ. Μαθιουδάκης Δημ. Ζβ' Πρ. 1, 3, 6.

Ἐπίσης νέας συνεργασίας μᾶς ἐστὲν οἱ κάτωθι :

Κοτσολάκης Ν. Δκ' Β.Γ.Χ. Κυβερνητάκης Κων. Ηβ' Πρ. Τσοντάκης Ἰωάνν. Ηγ' Πρ. Μαρκουλάκης Γρηγ. Ηβ' Πρ. Λιωνῆς Ἰωάνν. Ηβ' Πρ. Σταματάκης Νικ. Ζγ' Πρ. Κουλιόπουλος Ἰωάνν. Ηγ' Πρ. Μαραγκουδάκης Πητρ. Ηβ' Πρ. Χειλαδάκης Ἀντ. Ζγ' Πρ. Σταυρουλάκης Γεωργ. ΣΤβ' Α.Γ.Χ. Λεδάκης Χρ. Η' Βάμου Κατερινάκης Νικ. ΣΤα' Β.Γ.Χ. Ἀποστολάκης Γεώργ. Δ' Ε.Σ.Χ. Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α.Γ.Χ. Τσίκας Κων. Ζγ' Πρ. Μαθιουδάκης Δημ. Ζβ' Πρ. Πατινωτάκης Γεώργ. Ηγ' Πρ. Βομβολάκης Εα' Α. Γ. Χ. Σαρτζετάκης Θεόδ. Ι' Ε.Σ.Χ. Λειβαδίτης Εὐάγ. Ζβ' Β.Γ.Χ. Σταυρουλάκης Μιλτ. Ζγ' Πρ. Ζαμπετάκης Ἰωσ. Ζα' Πρ. Κατερινάκης Εὐάγγ. Εα' Β.Γ.Χ. Καμπουράκης Ἡλίας ΣΤα' Β.Γ.Χ. Κουτουλάκης Δημ. Γα' Β.Γ.Χ.